



วารสารสำนักงาน ป.ป.ช.

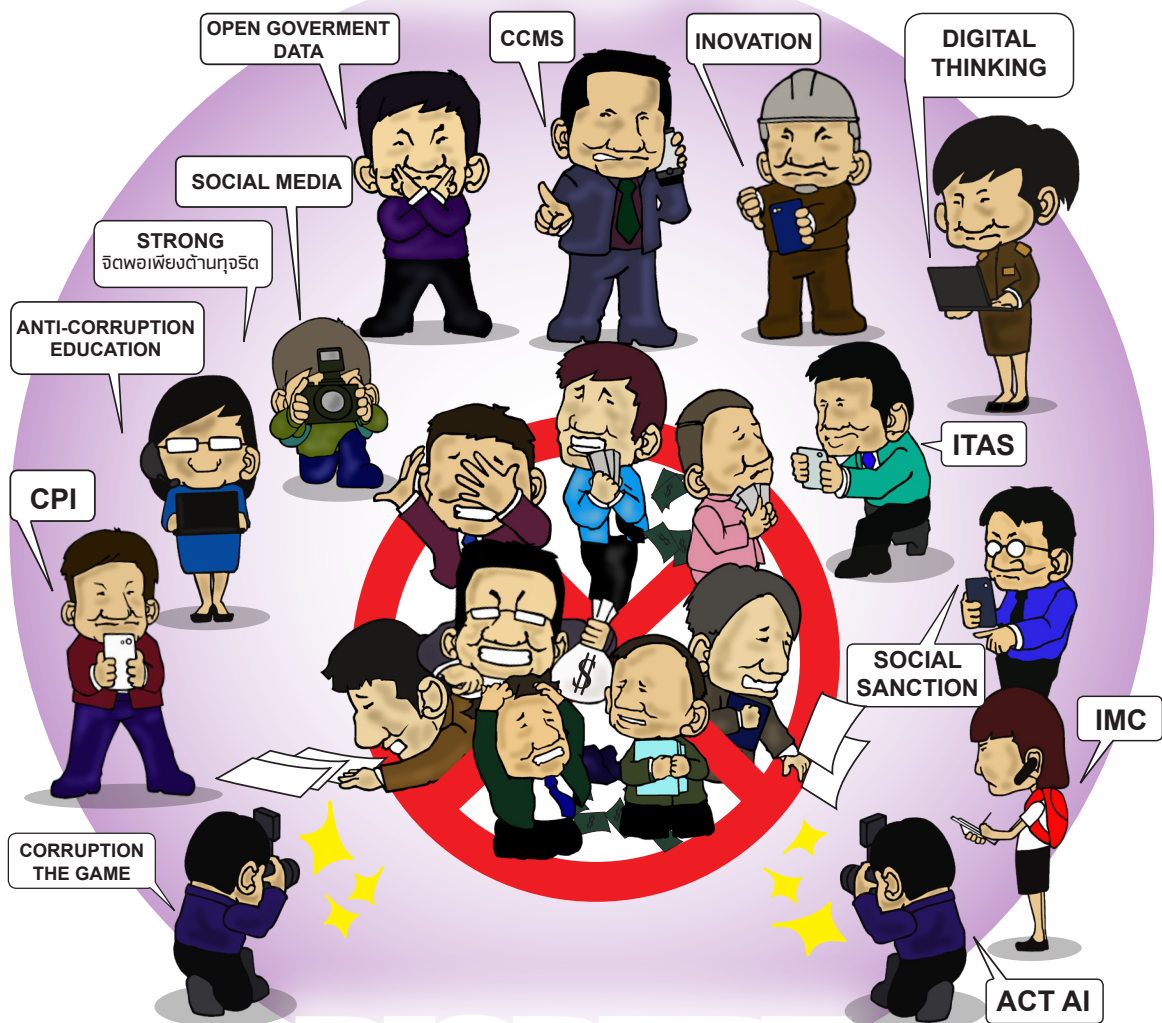
ISSN 2586-9205

สุจริต



ปีที่ 19 ฉบับที่ 72 ประจำเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2562

NACC 4.0



DISRUPT CORRUPTION



วารสารสำนักงาน ป.ป.ช.

สุจริต

ฉบับที่ 72

กรกฎาคม - กันยายน 2562

สารบัญ

บก. ชวนคุย

PAGE
01

Anti - corruption talks : นานาทัศนะ

“รูปแบบของการจัดกันระหว่างประโยชน์
ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม
(Conflict of Interest)... กฎหมายว่าด้วยการ
การจัดกันแห่งผลประโยชน์ (ตอนที่ 3)
โดย สำนักการจัดกันแห่งผลประโยชน์

PAGE
02

ป.ป.ช. กระตุ้นธุรกิจภาคใต้ร่วมต้านสินบน
เพื่อธุรกิจโปร่งใส

PAGE
05

หลักสูตร นยปส. รุ่นที่ 10 จัดสัมมนาสาธารณะ
เรื่อง “กลยุทธ์การป้องกันการทุจริต
บนฐานยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี”

PAGE
07

Anti-corruption network : ภาคิเครือข่ายต้านคอร์รัปชัน

กลไกป้องกันคอร์รัปชัน ส่งผลดีกับธุรกิจอย่างไร...
โดย พิชญ พรหมจรรยา

PAGE
10

กลไกเสริมสร้างธรรมาภิบาลท้องถิ่น...
เพื่อชุมชนท้องถิ่นปลอดคอร์รัปชัน...
โดย อภิสิทธิ์ ลัมยศ

PAGE
13

EIC ชี้ปัญหาคอร์รัปชันไทย
อุปสรรคสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ

PAGE
16

Recommended : เรื่องแนะนำ

ป.ป.ช. เดินหน้าขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
ปลอดทุจริต ฉายภาพชัด ตัวเข้ม อกป.
นำแผนต้านทุจริตลงมือปฏิบัติจริง ครบ 100%

PAGE
20

ประเทศไทย 4.0 ขับเคลื่อนสังคมไทยให้โปร่งใส
ด้วยเทคโนโลยี...
โดย นันทวุฒิ แดงอรุณ

PAGE
22

จะอย่างไรให้เกิดการ Disrupt Corruption
ได้อย่างยั่งยืน
by Data Girl

PAGE
24

โจทยวิจัย เพื่อแก้ปัญหาคอร์รัปชัน
โดย ดร.บัณฑิต นิจถาวร

PAGE
27

X-files : พลิกแฟ้ม มติ ป.ป.ช. พันทุจริต

PAGE
31

News : ประกาศ/ข่าวประชาสัมพันธ์
ข่าวประชาสัมพันธ์

PAGE
35

โทษสำหรับผู้แอบอ้างว่า
เคลียร์คดีกับ ป.ป.ช. ได้

PAGE
36

กรม.มีมติเห็นชอบมาตรการป้องกันการทุจริต
เกี่ยวกับการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ

PAGE
37

Miscellaneous : ปกิณกะ

เรื่องสั้น... “โกง-กรรม” ตอนที่ 2 “ไร้จิตสำนึก”
โดย อรรษา ปภาวรินทร์

PAGE
41

เรียงร้อยถ้อยคำ นำสุจริต... “ธรรมาภิบาล
ขับเคลื่อนเดือนคนโกง”
โดย วรพงษ์ การะพันธ์

PAGE
44

การคุ้มครองป้องกันและปราบปรามการทุจริต

PAGE
45

คุณรู้จัก “กองทุน ป.ป.ช.” หรือไม่?
(สาระน่ารู้)

PAGE
46

สถิติเรื่องกล่าวหาร้องเรียนและผลการดำเนินการ
ด้านการปราบปรามการทุจริต
ของสำนักงาน ป.ป.ช.
(ตุลาคม 2561 – กุมภาพันธ์ 2562
(sharing สิ่งดีๆ)

PAGE
48



“ไมยอม ไมทน ไมเคย รวมพลังคนไทยไม่โกง”
จะเป็นจริงได้หรือไม่เป็นคำถามที่คนไทยทุกคนจะต้องช่วยกันตอบ ปัญหาคอร์รัปชันของไทยเป็นปัญหาที่สั่งสมมายาวนาน ที่ผ่านมาสังคมไทยเกิดวัฒนธรรม ที่ยอมรับการทุจริต ทั้งการซื้อขายตำแหน่ง การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการระดับสูง กระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง การให้สิทธิประโยชน์ การให้สินบน รวมทั้งการใช้ช่องโหว่ทางกฎหมายในการเอื้อประโยชน์ต่อกัน ตลอดจน ไม่สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนรวมและประโยชน์ส่วนตนได้อย่างชัดเจน

ที่ผ่านมารัฐบาลได้เห็นความสำคัญและกำหนดให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นวาระแห่งชาติที่ต้องพัฒนาปรับปรุงกฎหมาย ให้ครอบคลุมอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะเห็นได้จากรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ให้ความสำคัญกับการปราบโกง และผลักดันให้เกิดพระราชบัญญัติ การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 เพื่อความโปร่งใสของภาครัฐ และพระราชบัญญัติอำนาจความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตทางราชการ พ.ศ. 2558 เพื่อลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น นอกจากนี้ ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือร่วมตรวจสอบภาครัฐ ได้แก่ เข้าไปดูข้อมูลในระบบข้อมูลการใช้จ่ายภาครัฐ (ภาษีไปไหน)

ศูนย์กลางบริหารภาครัฐสำหรับประชาชน (GovChanel) ศูนย์กลางข้อมูลภาครัฐ (Open government Data) ศูนย์กลางแอปพลิเคชันภาครัฐ (Gov-Application) เป็นต้น

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2561 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 22 กรกฎาคม 2561 ได้ปรับกระบวนการและเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เท่าทันต่อสถานการณ์การทุจริตที่รุนแรงมากขึ้น และเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพิ่มมากขึ้น อาทิ ในมาตรา 7 อายุความสะดุดอยู่ในกรณีที่มีการหลบหนี มาตรา 176 การออกมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมสำหรับนิติบุคคลในการให้สินบนแก่เจ้าพนักงานของรัฐ มีมาตรการจูงใจโดยการให้เงินรางวัลจากกองทุนป้องกันและปราบปรามแห่งชาติแก่ผู้ชี้ช่องแจ้งเบาะแส ให้ข้อมูล การกำหนดระยะเวลาในการดำเนินคดีที่มีกรอบระยะเวลาที่ชัดเจน รวมถึงการจัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อสนับสนุนประชาชนในการตรวจสอบอำนาจรัฐ สนับสนุนภาคเอกชนในการรณรงค์ป้องกันการทุจริตและเป็นค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองช่วยเหลือผู้กล่าวหา และเงินรางวัลผู้ชี้ช่องเบาะแส

วารสารสุจริตในฉบับนี้จึงมุ่งให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อพัฒนาองคาพยพของการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไรให้ปราศจาก การทุจริตอย่างยั่งยืน และนอกจากนั้น ในยุคการปฏิรูปประเทศไปสู่สังคมไทย 4.0 เราจะสามารถนำประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างคนโปร่งใสได้อย่างไร และรวมถึงเนื้อหาในเชิงสาระบันเทิงที่มุ่งหวังให้ท่านผู้อ่านได้ร่วมกันสร้างวัฒนธรรมใหม่ “ไมยอม ไมทน ไมเคย รวมพลังคนไทยไม่โกง” ไปพร้อม ๆ กัน



นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ
บรรณาธิการ

กฎหมายว่าด้วยการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ตอนที่ 3

“รูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล กับประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interest)”

โดย

สำนักงานการขัดกันแห่งผลประโยชน์

จากบทความเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการขัดกันแห่งผลประโยชน์ฉบับที่ผ่านมา สำนักงานการขัดกันแห่งผลประโยชน์ได้ให้ความรู้ในเรื่องของทฤษฎีความหมายของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interest) และได้ให้ข้อสังเกตว่าการขัดกันแห่งผลประโยชน์แตกต่างกับการทุจริตคอร์รัปชันอย่างไร และการขัดกันแห่งผลประโยชน์ถือเป็นการทุจริตคอร์รัปชันหรือไม่

ในตอนนี้ ผู้เขียนจะได้นำเสนอรูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interest) ให้ผู้อ่านได้รับทราบและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อหลีกเลี่ยงการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งอาจเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม อันอาจนำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันในที่สุด

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม มีได้หลายรูปแบบไม่จำกัดอยู่เฉพาะในรูปแบบของตัวเงิน หรือทรัพย์สินเท่านั้น แต่รวมถึงผลประโยชน์อื่น ๆ ด้วย ซึ่งนักวิชาการ 2 ราย ได้แก่ **John Langford** และ **Kenneth Kernaghan** ได้จำแนกรูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

ออกเป็น 7 รูปแบบ¹ คือ

1) การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ (Accepting benefits) เช่น การรับของขวัญจากบริษัทธุรกิจ บริษัทขายยา หรืออุปกรณ์การแพทย์ สนับสนุนค่าเดินทางให้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ไปประชุม เรื่องอาหารและยาที่ต่างประเทศ หรือหน่วยงานราชการรับเงินบริจาคสร้างสำนักงานจากธุรกิจที่เป็นลูกค้าของหน่วยงาน หรือแม้กระทั่งในการใช้งบประมาณของรัฐเพื่อจัดซื้อจัดจ้างแล้วเจ้าหน้าที่ได้รับของแถม หรือประโยชน์อื่นตอบแทน เป็นต้น

2) การทำธุรกิจกับตนเอง (Self-dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (Contracts) หมายถึงสถานการณ์ที่ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานที่ตนสังกัด ตัวอย่างเช่น การใช้ตำแหน่งหน้าที่ทำให้หน่วยงานทำสัญญาซื้อสินค้าจากบริษัทของตนเอง หรือจ้างบริษัทของตนเองเป็นที่ปรึกษา หรือซื้อที่ดินของตนเองในการจัดสร้างสำนักงาน สถานการณ์เช่นนี้เกิดบทบาทที่ขัดแย้ง เช่น เป็นทั้งผู้ซื้อและผู้ขายในเวลาเดียวกัน

3) การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือหลังเกษียณ (Post-employment) หมายถึงการที่บุคคลลาออก

¹ สุวรรณ ตูลยวสินพงศ์ และคณะ, รายงานการวิจัยเรื่องความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม.

จากหน่วยงานของรัฐ และไปทำงานในบริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน เช่น เป็นผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การอาหารและยาลาออก จากงานราชการและไปทำงานในบริษัทผลิตหรือขายยา หรือผู้บริหารกระทรวงคมนาคม หลังเกษียณออกไปทำงานเป็นผู้บริหารของบริษัทธุรกิจสื่อสาร

4) การทำงานพิเศษ (Outside employment or moonlighting) ในรูปแบบนี้มีได้หลายลักษณะ เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจที่เป็นการแข่งขันกับหน่วยงานหรือองค์การสาธารณะที่ตนสังกัด หรือการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการ โดยอาศัยตำแหน่งในราชการสร้างความน่าเชื่อถือว่าโครงการของผู้ว่าจ้างจะไม่มีปัญหาติดขัดในการพิจารณาจากหน่วยงานที่ที่ปรึกษาสังกัดอยู่ หรือในกรณีที่เป็นผู้ตรวจสอบบัญชีของกรมสรรพากร ก็รับงานพิเศษเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นผู้ทำบัญชีให้กับบริษัทที่ต้องถูกตรวจสอบ

5) การรู้ข้อมูลภายใน (Inside information) หมายถึงสถานการณ์ที่ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะใช้ประโยชน์จากการรู้ข้อมูลภายในเพื่อประโยชน์ของตนเอง เช่น ทราบว่ามีการตัดถนนผ่านบริเวณใด ก็จะเข้าไปซื้อที่ดินนั้นในนามของภรรยาหรือสามี หรือทราบว่าจะมีการซื้อขายที่ดินเพื่อทำโครงการของรัฐ ก็จะเข้าไปซื้อที่ดินนั้นเพื่อเก็งกำไรและขายให้กับรัฐในราคาที่สูงขึ้น

6) การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ธุรกิจส่วนตัว (Using your employer's property for private advantage) เช่น การนำเครื่องใช้สำนักงานต่าง ๆ กลับไปใช้ที่บ้าน การนำรถยนต์ราชการไปใช้ในงานส่วนตัว

7) การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง (Pork – barreling) เช่น การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการไปลงพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบประมาณสาธารณะเพื่อหาเสียง

รูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมของ John Langford และ Kenneth Kernaghan

01 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ (Accepting benefits)



02 การทำธุรกิจกับตนเอง (Self – dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (Contracts)



03 การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือ หลังเกษียณ (Post – employment)



04 การทำงานพิเศษ (Outside employment or moonlighting)



05 การรู้ข้อมูลภายใน (Inside information)



06 การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ธุรกิจส่วนตัว (Using your employer's property for private advantage)

06 การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง (Pork – barreling)



รูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมตาม พ.ร.บ. ประเทศไทย

01

การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง (Nepotism) หรืออาจจะเรียกว่าระบบอุปถัมภ์พิเศษ



02

การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น (influence)



นอกจากรูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม 7 รูปแบบข้างต้นแล้ว ประเทศไทยมีการวางแผนทางของรูปแบบการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมไว้อีก 2 รูปแบบ โดยพิจารณาจาก “ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ.”² ดังนี้

1) การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง (Nepotism) หรืออาจจะเรียกว่าระบบอุปถัมภ์พิเศษ เช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อิทธิพลหรือใช้อำนาจหน้าที่ทำให้หน่วยงานของตนเข้าทำสัญญากับบริษัทของพี่น้องของตน

2) การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น (influence) เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองหรือ

พวกพ้อง เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่ข่มขู่ผู้ได้บังคับบัญชาให้หยุดทำการตรวจสอบบริษัทของเครือญาติของตน

อย่างไรก็ตาม ในการปฏิบัติหน้าที่อาจปรากฏรูปแบบอื่น ๆ ของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมได้ แต่โดยทั่วไปการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมมักจะปรากฏผ่าน 9 รูปแบบดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

เมื่อผู้อ่านได้รับทราบเกี่ยวกับรูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interest) แล้ว ในบทความตอนหน้า สำนักการขัดกันแห่งผลประโยชน์จะได้อธิบายเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่อาจเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมภายในองค์กรหรือสำนัก เพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้นในการประเมินและป้องกันการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนภายในหน่วยงานได้

² ร่างฯ ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจสอบพิจารณาแล้ว เรื่องเสร็จที่ 81/2560



ป.ป.ช. กระตุ้นธุรกิจภาคใต้ ร่วมต้านสินบนเพื่อธุรกิจโปร่งใส



พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ
ประธานกรรมการ ป.ป.ช.



เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2562 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ร่วมกับสำนักงานป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) และหน่วยงาน American Bar Association (ABA) จัดงานสัมมนาระดับภูมิภาค ในหัวข้อ **“มาตรการที่มีประสิทธิภาพสำหรับภาคธุรกิจเอกชนในการต่อต้านการให้สินบน”** ณ โรงแรมดิวาน่า พลาซ่า ภูเก็ต ปัตตัง จังหวัดภูเก็ต เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับกฎหมายและมาตรการป้องกันการให้สินบน รวมทั้งส่งเสริมให้นิติบุคคลโดยเฉพาะภาคธุรกิจมีมาตรการกำกับดูแลองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล และประกอบกิจการอย่างโปร่งใส

งานสัมมนาในครั้งนี้ ได้รับเกียรติจากวิทยากรผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการต่อต้านการทุจริตจากทั้งไทยและต่างประเทศ อาทิ ผู้แทนสำนักงาน UNODC โครงการแนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนไทยในการต่อต้านการทุจริต (CAC) บริษัท Tilleke & Gibbins International

จำกัด และบริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน) ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมงานสัมมนา ประกอบด้วยผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานจากภาครัฐและเอกชนของจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดใกล้เคียง เช่น สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) บริษัทเอกชน หอการค้าจังหวัด สภาและสมาคมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้นกว่า 150 คน

จากนั้น พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวเปิดการสัมมนา โดยเน้นย้ำว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ความสำคัญกับการต่อต้านการให้สินบน และมีการขับเคลื่อนกฎหมายและมาตรการในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง อาทิ การออกกฎหมายและมาตรการ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจเอกชนประกอบกิจการอย่างโปร่งใสมีธรรมาภิบาล จำเป็นต้องอาศัยเวลาและความร่วมมือจากบุคลากรทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชน ประชาสังคมและสื่อมวลชน ซึ่งล้วนเป็นกำลังสำคัญในการต่อต้านการทุจริต และสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับประเทศ



ในช่วงเข้าของการสัมมนาเป็นการอภิปรายหัวข้อ กฎหมาย ป.ป.ช. และแนวปฏิบัติของภาคเอกชนไทยในการต่อต้านการให้สินบน โดยผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้กล่าวถึงความสำคัญและความร้ายแรงของปัญหาสินบนทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งทำให้นานาชาติมีการพัฒนากฎหมายและมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการให้สินบนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยในส่วนของประเทศไทย มาตรา 176 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 เป็นบทบัญญัติที่ปราบปราม “ผู้ให้” สินบน เจ้าพนักงานของรัฐ ทั้งผู้ให้ที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่จ่ายสินบนเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ อีกทั้งกฎหมายดังกล่าวยังส่งเสริมให้บริษัทจัดทำ “มาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการให้สินบน” เพื่อป้องปรามไม่ให้เกิดการขององค์กรจ่ายสินบนแก่เจ้าพนักงานของรัฐ และสนับสนุนการแข่งขันทางธุรกิจอย่างเท่าเทียม ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดทำและเผยแพร่คู่มือเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำมาตรการดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้อำนวยการโครงการ CAC ได้ร่วมอภิปรายถึงทิศทางของภาคเอกชนไทยในการต่อต้านการทุจริตและการให้สินบน และแนวทางการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการบูรณาการต่อต้านการทุจริต เพื่อให้การขับเคลื่อนในเรื่องดังกล่าวเกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง

การสัมมนาช่วงบ่ายที่ปรึกษาระดับภูมิภาคด้านการต่อต้านการทุจริต สำนักงาน UNODC ได้นำเสนอเครื่องมือ e-learning เรื่องการต่อต้านการทุจริตของภาคเอกชน ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่าง UNODC และสำนักงาน ป.ป.ช. ในการจัดทำ e-learning ฉบับภาษาไทยเพื่อให้ภาคธุรกิจเอกชนไทยสามารถทำความเข้าใจมาตรฐานสากลเรื่องการต่อต้านการทุจริตได้ง่ายและสะดวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ที่สนใจ สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <http://thefightagainstcorruption.org/> ต่อจากนั้นที่ปรึกษาอาวุโสบริษัท Tilleke & Gibbins International จำกัด และผู้จัดการฝ่ายพัฒนาองค์กร บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน) ได้ร่วมอภิปรายเกี่ยวกับตัวอย่างมาตรการและแนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกันการให้สินบนของบริษัทเอกชน และสนับสนุนให้ภาคธุรกิจเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

สำนักงาน ป.ป.ช. คาดว่าการสัมมนาครั้งนี้จะสร้างความตื่นตัวให้ภาคธุรกิจเอกชนในพื้นที่ภาคใต้จัดทำมาตรการป้องกันการให้สินบนที่สอดคล้องกับแนวทางของสำนักงาน ป.ป.ช. และมาตรฐานสากล และสร้างบรรยากาศการการลงทุนที่โปร่งใส ปราศจากการให้สินบน อันจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของภูมิภาคและประเทศไทยโดยรวมต่อไป

เว็บไซต์ศูนย์ให้คำปรึกษาสำหรับนิติบุคคลเพื่อป้องกันการให้สินบน (Anti-bribery Advisory Service: ABAS) สำนักงาน ป.ป.ช. www.nacc.go.th/abas

รุ่นที่ 10



หลักสูตร นยปส. จัดสัมมนาสาธารณะ เรื่อง “กลยุทธ์การป้องกันการทุจริต บนฐานยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี”

นายวรวิทย์ สุขบุญ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะโฆษกสำนักงาน ป.ป.ช. กล่าวว่า ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดให้มีการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระดับสูง (นยปส.) รุ่นที่ 10 นั้น ผู้เข้าอบรมมีความสนใจศึกษาและจัดทำเอกสารวิชาการรุ่น เรื่อง **“กลยุทธ์การป้องกันการทุจริตบนฐานยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี”**

สืบเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 65 ได้บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว และได้มีการตรากฎหมายสองฉบับ คือ พระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนดําเนินการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติ การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 ซึ่งเป็นกฎหมายกำหนดกรอบวิธีการและให้มีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 -2580) ฉบับแรกของประเทศไทย ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปี ต่อจากนี้ไป

ผู้เข้าอบรมต้องการศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การป้องกันการทุจริตบนฐานยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมี วัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1

วิเคราะห์ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) และแผนรองรับ ระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทุจริต

2

กำหนดกลยุทธ์การป้องกันการทุจริต บนฐานยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

3

ประเมินกลยุทธ์การป้องกันการทุจริต บนฐานยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้เข้าอบรมหลักสูตร
นยปส. รุ่นที่ 10 จึงเห็นความสำคัญของการ
กำหนดกลยุทธ์การป้องกันการทุจริตบนฐาน
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยจะเสนอกลยุทธ์
และแนวทางดำเนินการป้องกันการทุจริต

ตามแนวทางการพัฒนาเพื่อป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต 5 แนวทาง ของแผนแม่บท
ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 -2580) เพื่อ
เสนอรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณา
ตามความเหมาะสมคือ



จากผลการศึกษาผู้เข้าอบรมหลักสูตร นยปส.10 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1 รัฐบาลโดยสำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูป
ประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้าง
ความสามัคคี ประองตอง และหน่วย งานที่เกี่ยวข้อง
นำกลยุทธ์ที่ผู้บริหารระดับสูงจากหน่วยงาน
ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชน องค์กรอิสระ

ไปจัดทำแนวทาง ดำเนินการ พร้อมทั้งกำหนด
ผู้รับผิดชอบหลัก แผนงาน โครงการ เป้าหมาย
ตัวชี้วัด งบประมาณที่เหมาะสม พร้อมทั้งดำเนินการ
กำกับ ติดตาม และประเมินผล รวมถึงการปรับปรุง
แผนงาน โครงการอย่างเป็นระบบต่อไป

2 รัฐบาล สำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ท. ร่วมกันจัดทำสื่อและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบรายละเอียดฐานข้อมูลแหล่งต่าง ๆ ที่นำมาประเมินเป็นค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต CPI และสร้างการมีส่วนร่วมของทุกคนในการประพฤติปฏิบัติการตามหน้าที่ อาชีพ การงาน ด้วยความสุจริต โปร่งใส อันส่งผลต่อการยกระดับค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต CPI

3 รัฐบาลกำหนดและมอบหมายให้หน่วยงานภาครัฐ ศึกษาแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต CPI และวิเคราะห์กำหนดเป้าหมายของหน่วยงานภาครัฐ ในการเข้าร่วมรับผิดชอบผลักดันการยกระดับค่าคะแนนประเมินแหล่งข้อมูลย่อยแหล่งต่าง ๆ และจัดทำแนวทาง/มาตรการ/แผนงาน/โครงการรองรับ กำกับติดตามผลดำเนินการ และกำหนดตัวชี้วัดรอบระยะเวลาต่าง ๆ ที่ชัดเจน นำข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต ไปพิจารณาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการ พร้อมทั้งให้ความสำคัญและขับเคลื่อนประเทศไทยให้ปราศจากทุจริต ด้วยการนำคะแนน CPI เป็นตัวชี้วัดด้านความโปร่งใสและการคอร์รัปชัน ในช่วงเวลาที่รัฐบาลบริหารประเทศ

4 การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการปฏิบัติราชการและความโปร่งใส ได้แก่ พระราชบัญญัติ มาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติวินัยการเงิน

การคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เป็นต้นอย่างจริงจังต่อเนื่อง และการกำหนดบทลงโทษระบบการรายงานผลและติดตามการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ การประชาสัมพันธ์และช่องทาง การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมติดตามและแจ้งเบาะแส

นอกจากนี้ ยังจัดให้มีการสัมมนาสาธารณะ เรื่อง “กลยุทธ์การป้องกันการทุจริตบนฐานยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” ในวันศุกร์ที่ 19 กรกฎาคม 2562 เวลา 09.00 – 15.00 น. ณ ห้องนนทบุรี 1 ชั้น 3 อาคาร 4 สำนักงาน ป.ป.ช. ถนนนนทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ภายในงานภาคเช้า ประธานกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวเปิดงาน พลตรี เดชนิธิศ เหลืองงามขำ รองเจ้ากรมการเงินกลาโหม ประธาน นยปส. รุ่นที่ 10 กล่าวรายงาน จากนั้นมีการ นำเสนอผลงานและการวิพากษ์ผลงานทางวิชาการของผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรฯ เรื่อง “กลยุทธ์การป้องกันการทุจริตบนฐานยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” โดย นายกร ทัพพะรังสี นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา นายปกรณ์ นิลประพันธ์ เลขาธิการ ก.พ.ร. และผู้ดำเนินรายการคือ พันตำรวจเอก กษิตศ พิเศษพนวิวัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ท. เขต 9 สำนักงาน ป.ป.ท. สำหรับช่วงบ่ายเป็นการปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “การป้องกันและปราบปรามการทุจริตบนฐานยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” โดย นายพงศ์โพยม วาศภูติ อดีตปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธานกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ



กลไกป้องกันคอร์รัปชัน ส่งผลดีกับธุรกิจอย่างไร...



โดย

พิษณุ พรหมจรรยา

ที่ปรึกษาการประชาสัมพันธ์แนวร่วมปฏิบัติ
ของภาคเอกชนไทยในการต่อต้านการทุจริต (CAC)

การจะแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันให้สำเร็จ
นั้น จะแก้ที่ภาครัฐเพียงอย่างเดียวไม่ได้
ภาคธุรกิจเอกชนและภาคประชาสังคม
ก็ต้องเข้ามาร่วมมีบทบาทด้วย

ซึ่งในส่วนของภาคเอกชนที่สามารถทำได้
ก็คือการลด ละ เลิก การจ่ายสินบนให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ
ซึ่งเรื่องนี้ถ้าให้บริษัทใดบริษัทหนึ่งดำเนินการ
แบบเดียวๆ โดยลำพัง ก็คงไม่มีทางสำเร็จ จึงเป็น
ที่มาของการก่อตั้งแนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนไทย
ในการต่อต้านการทุจริต หรือ CAC เมื่อ
9 ปีก่อน

ปัจจุบัน CAC ถือเป็นการรวมตัวโดย
สมัครใจของภาคธุรกิจไทย ในรูปแบบ collective
action ที่เข้มแข็งจนจัดอยู่ในระดับแนวหน้า
ของโลก ซึ่งนอกจากจะมีจำนวนบริษัทที่ร่วม
ประกาศเจตนารมณ์ต่อต้านคอร์รัปชันมากถึง
937 บริษัทแล้ว CAC ยังได้พัฒนาระบบการ
รับรองบริษัทที่มีนโยบายและระบบควบคุมภายใน
เพื่อป้องกันการจ่ายสินบน ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์
เฉพาะตัวของโครงการ CAC ที่ช่วยให้มั่นใจได้ว่า
บริษัทต่าง ๆ ดำเนินการตามเจตนารมณ์จริง ๆ
โดยปัจจุบันมีบริษัทที่ผ่านการรับรองแล้วถึง 366
บริษัท

หนึ่งในคำถามเกี่ยวกับโครงการ CAC คือ
การวางกลไกป้องกันการจ่ายสินบนและดำเนิน
การเพื่อให้ผ่านการรับรองจาก CAC ทำไปแล้วจะ
ได้ประโยชน์อะไร เพิ่มภาระไปทำไม ? ในวันนี้จึง
อยาคนำประสบการณ์ของบริษัทที่ผ่านการรับรอง
มาแชร์กัน

ประการแรก การผ่านการรับรอง
จาก CAC เป็นการแสดงจุดยืนขององค์กรและ
เพื่อสื่อสารกับสังคมว่า บริษัทให้ความสำคัญกับ
การทำธุรกิจที่โปร่งใส อีกทั้งยังเป็นการสร้างความ
มั่นใจให้กับผู้มีส่วนได้เสีย ว่าบริษัทมีนโยบายและ
แนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการที่จะไม่เข้าไปข้องแวะ
กับการทุจริตคอร์รัปชันในทุกรูปแบบ สร้าง
ความแตกต่างให้กับบริษัทในทางที่ดี และเป็นการ
ยกมาตรฐานการทำธุรกิจของภาคเอกชนไทย
ในอีกทางหนึ่งด้วย

“เหมือนการได้รับการยอมรับว่าเรา
ได้ทำดีแล้วในแง่การดำเนินตามหลักการ และ
กฎระเบียบต่างๆในด้านธรรมาภิบาล” คุณเดนิส
ลิ้ม กรรมการผู้จัดการ บริษัทหลักทรัพย์จัดการ
กองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน) กล่าว
“ผมอยากสนับสนุนให้บริษัทต่างๆ พยายาม
ดำเนินการเพราะมันเป็นการส่งสัญญาณให้

สังคม รวมถึงนักลงทุนได้ทราบว่าบริษัทกำลังทำในสิ่งที่ถูกต้องเพื่อสังคม และเพื่อนักลงทุน”

ประการที่สอง การเข้าร่วมเป็นโอกาสให้บริษัทสามารถทบทวนตัวเองว่านโยบายและแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพียงพอที่จะควบคุมความเสี่ยงคอร์รัปชันหรือยัง ซึ่งการดำเนินการตาม checklist ของ CAC (71 ข้อสำหรับบริษัทใหญ่ และ 17 ข้อสำหรับ SME) จะช่วยให้บริษัทสามารถประเมินตัวเองในเบื้องต้น และสามารถปรับปรุงมาตรฐานการดำเนินงานให้ดีขึ้นได้

“การเข้าร่วมกับCAC ผมถือว่าเป็นการตรวจสอบตัวเองอีกรอบหนึ่ง ทำ self-assessment... เหมือนเราส่องกระจกเงาทำให้เราเห็นตัวเองมากขึ้น” คุณปจววิช พงษ์ศิริวักย ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท โกลว์ พลังงาน จำกัด (มหาชน) กล่าว

“เรามีบริษัทแม่อยู่ที่เยอรมนี เพราะฉะนั้น เรามีกระบวนการ การดำเนินงาน และหลักปฏิบัติของบริษัทที่ค่อนข้างเข้มงวดอยู่แล้ว แต่การร่วมโครงการ CAC เพราะช่วยให้บริษัทสามารถมีกระบวนการตรวจสอบภายใน มีการประเมินตัวเองเบื้องต้น ว่าเราสามารถดำเนินการได้ตามหลักปฏิบัติที่มี ทั้งที่กำหนดโดยบริษัทแม่ และตามกฎหมายระเบียบในประเทศไทยที่ได้วางเอาไว้ครบถ้วนแล้วหรือยัง” คุณภาณุ อุดลยพิเชษฐ บริษัท ไบเออร์ไทย จำกัด กล่าว “สิ่งที่สำคัญที่สุด คือการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ระบบที่จะต้อง re-certify ทุก 3 ปี ส่วนนี้จะทำให้เกิด system ที่ดี และช่วยให้เกิดการยกระดับมาตรฐานสังคมที่ดีในอนาคต”



ประการที่สาม การเข้าร่วมโครงการ

CAC ยังช่วยเพิ่มโอกาสทางธุรกิจให้บริษัทมีโอกาสได้ร่วมงานกับบริษัทข้ามชาติหรือ บริษัทขนาดใหญ่ ที่ให้ความสำคัญกับการทำธุรกิจที่โปร่งใส ซึ่งในปัจจุบัน เราเริ่มเห็นว่ามียุทธศาสตร์ขนาดใหญ่จำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ที่พิจารณาให้สิทธิประโยชน์พิเศษในรูปแบบต่าง ๆ แก่คู่ค้าที่ผ่านการรับรองจาก CAC

“ตัวอย่างขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้าง พกษาจะจัดให้ supplier ประมูลแบบ price-auction โดยใช้ Price ทหารด้วย Score Value ซึ่งเป็นคะแนนในแง่ของความพร้อมด้านคุณภาพ การจัดการอะไรต่าง ๆ เราไม่ได้ดูแต่ price อย่างเดียว ที่สำคัญคือ บริษัทที่เข้าร่วมโครงการ CAC แต่ประกาศเจตนารมณ์ก็ได้ 0.5 แล้ว เมื่อผ่านการรับรองแล้วก็จะได้อีก 0.5 รวมเป็น 1% ซึ่งเมื่อนำ 1% ไปหาร price ก็ช่วยให้ได้ประโยชน์เยอะ” คุณปิยะ ประยงค์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท พกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน)

จะช่วยให้บริษัทสามารถ
ประเมินตัวเองในเบื้องต้น
และสามารถ**ปรับปรุงมาตรฐาน**
การดำเนินงานให้ดีขึ้นได้



ปร-มร 3

ช่วยเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ
ให้บริษัทมีโอกาสได้ร่วมงานกับ
บริษัทข้ามชาติ หรือ
บริษัทขนาดใหญ่ ที่ให้ความสำคัญ
กับการทำธุรกิจที่โปร่งใส



นอกจากนี้ ยังเป็นโอกาสให้บริษัทได้ตรวจสอบ และทบทวนกระบวนการในการสร้างการเติบโตของธุรกิจที่ผ่านมาว่าเป็นไปอย่างถูกต้อง โปร่งใส และสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลเพียงใด ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญที่จะกำหนดความยั่งยืนของธุรกิจด้วย ซึ่งหากบริษัทส่วนใหญ่หันมาให้ความสำคัญ และดำเนินการอย่างจริงจังกับการวางกลไกภายในเพื่อป้องกันการจ่ายสินบนแล้ว ก็จะทำให้ปัญหาสินบนในบ้านเมืองเราลดความรุนแรงลงไปได้อย่างแน่นอน

“Process ที่เราพยายามในวันนี้ เหมือนเป็นการถามว่าคุณอาบน้ำหรือยัง ล้างหน้าหรือยัง ผมอยากให้สักวันหนึ่ง ทุกคนไม่ต้องถามเรื่องเหล่านี้อีก ผมเชื่อว่าทุกคนจะมีสำนึกแห่งการทำดีด้วยตนเอง และเราไม่ต้องมาถามกันว่า คุณเป็นคนดีหรือยัง” คุณรังสิน กฤตลักษณ์ ผู้อำนวยการใหญ่สายปฏิบัติการ บมจ. พีทีเอส กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ กล่าว

ที่มา : หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ
ฉบับวันอังคารที่ 14 พฤษภาคม 2562



กลไกเสริมสร้างธรรมาภิบาลท้องถิ่น... เพื่อชุมชนท้องถิ่นปลอดคอร์รัปชัน...

โดย

อภิสิทธิ์ ลัมยศ

ปัญหาคอร์รัปชันเป็นปัญหาที่สำคัญมากของประเทศไทย แต่ที่ผ่านมามักจะถูกพูดถึงและศึกษาโดยนักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น มีเพียงส่วนน้อยที่จะศึกษามุมมองหรือประสบการณ์ของภาคประชาชนที่มีต่อการคอร์รัปชันในพื้นที่ต่างๆ โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและมีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจไม่มากนัก

โครงการวิจัย **“แนวทางการเสริมสร้างธรรมาภิบาลท้องถิ่นและกลไกเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชัน โดยชุมชนมีส่วนร่วม กรณีศึกษา : อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน”** โดยการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย งาน SRI Unit ภายใต้แผนงานท้าทาย ชุดสังคมไทยไร้คอร์รัปชัน ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงาน

คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) งานวิจัยดังกล่าว เป็นงานวิจัยที่ดำเนินการโดยนักวิจัยชาวบ้านในพื้นที่อำเภอบ่อเกลือ ที่เห็นความสำคัญของปัญหาคอร์รัปชันและต้องการให้คนในชุมชนได้ลุกขึ้นมาค้นหาปัญหาของตนเอง โดยใช้กระบวนการงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นให้ชาวบ้านในพื้นที่ได้กำหนดนิยามและปัญหาคอร์รัปชันด้วยตนเอง และสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างชาวบ้านและหน่วยงานในพื้นที่ในการแก้ไขปัญหาและสร้างกลไกเฝ้าระวังด้านคอร์รัปชัน

ในระยะที่ 1 ได้ศึกษาปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในบริบทชุมชน โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) ผลการศึกษา พบว่าแม้อำเภอบ่อเกลือ จะเป็นอำเภอที่อยู่ห่างไกลแต่ชาวบ้านก็มีความตื่นตัวต่อปัญหาคอร์รัปชันของหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะการดำเนินโครงการด้านการจัดการทรัพยากร ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม และชาวบ้านมีประสบการณ์ในการเผชิญกับปัญหาคอร์รัปชันที่หลากหลาย มีผู้เกี่ยวข้องทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชนเอง



อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน จะเป็นอำเภอที่อยู่ห่างไกล มีแหล่งเกลือสินเธาว์จำนวนมาก

กระบวนการงานวิจัย

ระยะที่ 1

**ศึกษาปัญหาการทุจริต
คอร์รัปชันในบริบทชุมชน**

ระยะที่ 2

**สร้างกลไกการเสริมสร้าง
ธรรมาภิบาลและการเฝ้าระวัง**

มุมมองของชาวบ้านที่มีต่อการคอร์รัปชันนั้นค่อนข้างหลากหลาย เช่น การคดโกงที่มีทั้งแบบเจ้าหน้าที่รัฐและแบบชาวบ้าน การทำผิดกฎหมาย ความไม่โปร่งใส การให้และรับสินบน การทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ ส่วนใหญ่เป็นประเด็นที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ งบประมาณท้องถิ่นและงบจัดซื้อจัดจ้าง เช่น ระบบเงินทองหรือวิ่งงาน การเสนอราคาในลักษณะสมยอมกัน แจ้งข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างเฉพาะกลุ่มของตนเองเท่านั้น การยืมชื่อผู้รับจ้างรายอื่น การปิดบังข้อมูลโครงการ การใช้เส้นสายในการคัดเลือกคน การรับสินบนในการแต่งตั้ง โยกย้ายหรือซื้อตำแหน่ง การยัดบัญชีและบัตรเอทีเอ็มของชาวบ้านเพื่อรับเงินจากโครงการ การใช้วัสดุก่อสร้างที่ไม่ได้คุณภาพ การปล่อยปละละเลยหรือรู้เห็นเป็นใจกับผู้รับจ้าง การดำเนินโครงการที่ไม่เกิดประโยชน์จริงและไม่ผ่านการประชาคมหมู่บ้าน เป็นต้น ซึ่งมีสาเหตุการเกิดหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นความเคยชิน วัฒนธรรมในองค์กร รายได้ไม่เพียงพอ ทำตามผู้นำ หรือการไม่ยอมไปยุ่งเรื่องของคนอื่น กลัวภัยจะมาถึงตัว

ทั้งนี้ ในการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันในพื้นที่ คนในชุมชนให้ความเห็นว่าควรมีมาตรการ

และกลไกในการป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชันในระดับชุมชนท้องถิ่น โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนด้วยตนเอง การติดต่ออุทธรณ์ทางปัญญให้กับประชาชน และการเสนอแนะช่องทางในการตรวจสอบความโปร่งใสของการทำงานของภาครัฐให้คนในชุมชนช่วยกันสอดส่องดูแลและเป็นหูเป็นตาในขณะเดียวกันภาครัฐเองก็ต้องมีการปลูกฝังจิตสำนึกให้เจ้าหน้าที่ภาครัฐไม่ทุจริตคอร์รัปชัน มีสำนึกรับผิดชอบต่อองค์กรและต่อสาธารณะ รวมทั้งการเอาผิดผู้ที่ทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจัง มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ไม่เลือกปฏิบัติ รวมถึงมีกฎระเบียบหรือกฎหมายในระดับหมู่บ้านในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน

มีการติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน โดยมีตัวแทนชุมชนเข้าไปเป็นคณะกรรมการตรวจสอบและตรวจสอบแหล่งที่มาของโครงการ งบประมาณ ระยะเวลา และผลลัพธ์ของการดำเนินงานโครงการ การประชาสัมพันธ์เรื่องสถานการณ์การทุจริตคอร์รัปชันและการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

และเห็นความสำคัญของปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในทุกเรื่องเพื่อให้ชาวบ้านสามารถตรวจสอบได้

การดำเนินงานโครงการในระยะที่ 1 ได้มีส่วนสำคัญในการสร้างความมั่นใจให้กับทีมวิจัยและชาวบ้าน ที่จะก้าวข้ามความกลัวในด้านต่าง ๆ ที่เป็นผลพวงมาจากปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน รวมถึงการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น และเห็นข้อมูลเห็นสถานการณ์ปัญหาและผลกระทบ และพร้อมที่จะก้าวไปข้างหน้าเพื่อเสริมสร้างการทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลท้องถิ่นและมีกลไกเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันในพื้นที่อีกทางหนึ่ง

ในระยะที่ 2 ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการ มีเป้าหมายในการสร้างกลไกการเสริมสร้างธรรมาภิบาลท้องถิ่นและการเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชัน โดยให้ความสำคัญในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นในชุมชน และการมีส่วนร่วมกับภาครัฐ เช่น สำนักงาน ป.ป.ช. ป.ป.ท. และ สตง. จังหวัดน่าน เป็นต้น ในด้านการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน และกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวต่อการเรียนรู้เรื่องธรรมาภิบาลและสร้างกลไกการเฝ้าระวังการคอร์รัปชัน โดยได้มีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน การสร้างค่านิยมและปลูกฝังทัศนคติของคนในชุมชนในเรื่องหลักคุณธรรมความดี ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน หน่วยงานสถานศึกษา องค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ รวมไปถึงความรู้ในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบ ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของความเป็นพลเมือง สิทธิขั้นพื้นฐาน ตลอดจนวิธีการดำเนินโครงการ งบประมาณโครงการ และการจัดซื้อจัดจ้าง นอกจากนี้ยังมีการทดลองปฏิบัติการเพื่อสร้างการเรียนรู้ของ

คนในชุมชนในการตรวจสอบความโปร่งใสในการทำงานของภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยกตัวอย่างเช่น การฝึกตรวจสอบโครงการจัดซื้อจัดจ้าง และการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ รวมถึงการนำเครื่องมือสื่อสารเพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลในชุมชน มาทดลองปฏิบัติในการตรวจสอบและแจ้งเบาะแสในพื้นที่ โดยทีม SIAM Lab คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับคนในชุมชน ตลอดจนการก้าวข้ามความกลัว เป็นการเรียนรู้จากของจริงในพื้นที่ สร้างระบบกลไกต้นแบบ และสร้างวัฒนธรรมต้านคอร์รัปชันในระดับพื้นที่ ซึ่งจะช่วยป้องกันการคอร์รัปชันอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การสร้างกลไกการสื่อสารแบบชาวบ้าน เพื่อชาวบ้าน ในการยับยั้งการพัฒนาที่ไม่สมดุล รวมถึงการถ่ายทอดความรู้ท้องถิ่นในด้านกระบวนการวิธีการ กลไกการทำงาน ในการเฝ้าระวังปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และกลไกในการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวของคนชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากทำได้ก็เปรียบเสมือนการปฏิรูปการทำงานในระดับพื้นที่ ภายใต้ยุทธศาสตร์ ยุทธการ และการวางทิศทางการทำงานร่วมกันของคนในพื้นที่ และจะเป็นพื้นที่ต้นแบบที่สามารถขยายแนวคิดกระบวนการทำงานดังกล่าวไปสู่พื้นที่อื่นได้ และปลายทางสุดท้าย คือ ความสำเร็จของประเทศชาติในด้านการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และสร้างธรรมาภิบาลท้องถิ่นให้เกิดขึ้น และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและถือเป็นการปฏิรูปประเทศทั้งจากข้างบนลงล่างและจากล่างขึ้นบนอย่างสมดุล

ที่มา : หนังสือพิมพ์แนวหน้า
ฉบับวันพุธที่ 5 มิถุนายน 2562



ชี้ปัญหาคอร์รัปชันไทย อุปสรรคสำคัญ ต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ

EIC ธนาคารไทยพาณิชย์ รายงาน “สถานการณ์คอร์รัปชันของไทยในช่วงกว่า 20 ปีที่ผ่านมาปรับเปลี่ยน” โดยมองว่าดัชนีมาตรฐานการควบคุมคอร์รัปชัน (Control of corruption index: CCI) ที่จัดทำโดย World Bank บ่งชี้ว่าในปี 2017 ไทยได้คะแนน -0.39 (อยู่อันดับที่ 120 จากทั้งหมด 209 ประเทศ) ปรับตัวลดลงจากปี 1996 ที่ไทยได้ -0.36 คะแนน (อยู่อันดับที่ 103 จากทั้งหมด 187 ประเทศ) ซึ่งดัชนี CCI มีค่าอยู่ระหว่าง -2.5 ถึง 2.5 โดยคะแนนที่ติดลบนั้นบ่งชี้ถึงมาตรฐานการควบคุมคอร์รัปชันไทยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโลก

นอกจากนี้ การจัดอันดับโดยองค์กร Transparency International ยังพบว่าภาพลักษณ์ด้านคอร์รัปชันของไทยก็ปรับเปลี่ยนเช่นกัน โดยในปี 2018 ไทยได้ 36 คะแนน (อยู่อันดับที่ 99 จากทั้งหมด 180 ประเทศ) ลดลงจากในปี 2012 ที่ไทยได้ 37 คะแนน (อยู่อันดับที่ 90 จากทั้งหมด 175 ประเทศ) ซึ่งคะแนนมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 100 โดยคะแนนยิ่งสูงหมายถึงประเทศนั้นมีคอร์รัปชันต่ำ

ปัญหาด้านคอร์รัปชันส่งผลเสียต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและความเหลื่อมล้ำในประเทศต่าง ๆ รวมถึงไทย ได้หลายช่องทาง ทั้งรายได้ภาครัฐที่ลดลง การใช้จ่ายภาครัฐที่ด้อยประสิทธิภาพ การดำเนินธุรกิจของภาคเอกชนที่ทำได้ยากขึ้น และการลดแรงจูงใจของการลงทุนภาคเอกชนโดยเฉพาะในด้านการงานวิจัยนวัตกรรม จากงานศึกษาของ IMF เดือนเมษายน 2019 พบว่าประเทศที่มี GDP per capita สูงมักเป็นประเทศที่มีคอร์รัปชันต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยส่วนใหญ่ที่พบว่าคอร์รัปชันส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ดังนั้นการลดปัญหาคอร์รัปชันจึงเป็นเงื่อนไขสำคัญข้อหนึ่งในการพัฒนาไปสู่ประเทศรายได้สูง

**อีไอเอ็มมองว่าปัญหาคอร์รัปชัน
ส่งผลกระทบต่อการขยายตัว
ทางเศรษฐกิจได้ 3 ช่องทาง คือ**

1) คอร์รัปชันทำให้รายได้ของภาครัฐน้อยลง ส่วนหนึ่งมาจากการติดสินบนเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีทำให้ภาครัฐเก็บภาษีได้น้อย และทำให้

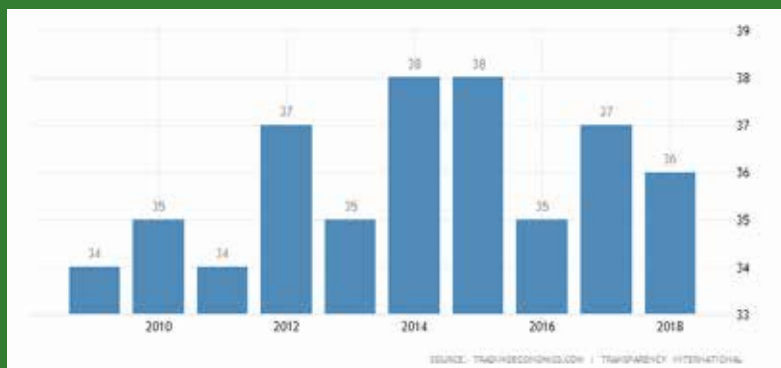
ประชาชนไม่มีแรงจูงใจในการจ่ายภาษีเต็มตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยการศึกษาของ IMF พบว่า ประเทศที่คอร์รัปชันต่ำจะมีรายได้ภาครัฐสูงกว่าประเทศที่มีคอร์รัปชันสูงเฉลี่ยประมาณ 2.8-4.5% ของ GDP ซึ่งรายได้ภาครัฐที่ลดลงทำให้มีเม็ดเงินลงทุนน้อยลงสำหรับโครงสร้างพื้นฐานและสวัสดิการสังคมที่มีคุณภาพ จึงส่งผลเสียต่อเศรษฐกิจและเพิ่มความเหลื่อมล้ำในระยะยาว

2) คอร์รัปชันลดประสิทธิภาพการใช้จ่ายภาครัฐ โดย IMF พบอีกว่าประเทศที่คอร์รัปชันสูงมักมีการใช้จ่ายภาครัฐต่อหนึ่งโครงการสูงกว่าประเทศที่มีคอร์รัปชันต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับโครงการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยโครงการที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และพลังงาน มีความเสี่ยงที่จะมีการติดสินบนมากที่สุด และยังพบว่า การคอร์รัปชันส่งผลให้การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจล่าช้าลงทั้งในแง่ของผลกำไรและประสิทธิภาพการดำเนินงาน

นอกจากนี้ การดำเนินงานภาครัฐที่ไม่มีประสิทธิภาพยังทำให้คุณภาพการศึกษาด้อยลง สะท้อนจากคะแนนผลสอบนานาชาติที่ต่ำ โดยในกรณีของไทย ผลสอบ PISA ในปี 2015 อยู่เพียงอันดับที่ 55 จาก 72 ประเทศ แม้จะมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาค่อนข้างมากก็ตาม

3) คอร์รัปชันเป็นอุปสรรคต่อภาคธุรกิจและการลงทุน เพราะมักก่อให้เกิดการผูกขาดผ่านการกีดกันผู้เล่นหน้าใหม่เข้ามาในตลาด และทำให้ภาคเอกชนไม่มีแรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ เพราะการสร้าง connection ผ่านการคอร์รัปชันทำได้ง่ายกว่า โดยผลสำรวจของ World Economic Forum พบว่า ปัญหาคอร์รัปชันเป็น 1 ใน 5 อุปสรรคสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศ ASEAN รวมถึงไทย ทำให้ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจสูงขึ้นและบั่นทอนความเชื่อมั่นในการลงทุน นอกจากนี้ OECD ยังพบอีกว่า คอร์รัปชันทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ลดลงอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ดัชนี cci ของประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2009-2018



ปัญหาคอร์รัปชันไทย **อุปสรรคสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ**



ผ่านมาแล้ว 2 ทศวรรษ ปัญหาคอร์รัปชันไทยเปลี่ยนแปลง

World Bank พบว่า ดัชนีการควบคุมคอร์รัปชัน (Control of corruption index : CCI) ของไทยยังคงอยู่ในตำแหน่งระดับต้นในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา

	ปี 1996	ปี 2017
คะแนน	-0.36	-0.39
อันดับ	103 (จาก 187 ประเทศ)	120 (จาก 209 ประเทศ)

สถาบัน Transparency International พบว่าดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันของไทยในปี 2018 อยู่อันดับที่ 99 ของโลก

	ปี 2012	ปี 2018
คะแนน	37 อันดับ 90 (จาก 172 ประเทศ)	36 อันดับ 99 (จาก 190 ประเทศ)



ปัญหาคอร์รัปชันส่งผลเสียต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้หลายช่องทาง

ประเทศที่มีรายได้ต่อหัวสูงเกือบทั้งหมดมี corruption ต่ำ



1 คอร์รัปชันทำให้รายได้ภาครัฐลดลง



การฉ้อโกงบนเวทีการแข่งขันในภาครัฐได้บ่อยครั้ง เช่น การให้คะแนนโดยไม่ตรงต่อใจในการจัดหาสินค้าและบริการ

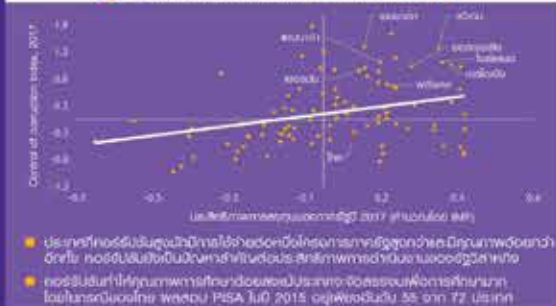


IMF พบว่าประเทศที่มีคอร์รัปชันมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยเฉลี่ยประมาณ 2.75-4.5% ต่อ GDP



รายได้ภาครัฐที่ลดลง ทำให้มีเงินลงทุนน้อยลง สำหรับโครงสร้างพื้นฐานและสวัสดิการประชาชนในทุกระดับ ส่งผลเสียต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความเหลื่อมล้ำในระยะยาว

2 คอร์รัปชันลดประสิทธิภาพการใช้ภาครัฐ



3 คอร์รัปชันเพิ่มอุปสรรคต่อภาคธุรกิจและการลงทุน



จากผลสำรวจของ WEF พบว่าคอร์รัปชันเป็น 1 ใน 5 ปัจจัยหลักที่บั่นทอนขีดความสามารถในการแข่งขันของภูมิภาค ASEAN



OECD (2013) รายงานว่า คอร์รัปชันมีผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ



IMF (2016) รายงานว่า คอร์รัปชันส่งผลต่อความเชื่อมั่นในแบรนด์และการลงทุน ซึ่งบั่นทอนความเชื่อมั่นในการลงทุน



OECD (2017) ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคอร์รัปชัน 54 ประเทศ พบว่าคอร์รัปชันทำให้ FDI ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะและกรณีศึกษาจากต่างประเทศ



ยกระดับธรรมาภิบาลภาครัฐ (Governance)



การเสริมสร้างธรรมาภิบาลภาครัฐในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ



เพิ่มความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาล (Discretion) ของหน่วยงานที่มีอำนาจในการตัดสินใจในระดับท้องถิ่น



POPA Act 2013 กำหนดให้หน่วยงาน Accountable authority ควบคุมการดำเนินงานของรัฐบาลในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ



เพิ่มความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของประชาชน (Citizen Engagement)



สนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลสาธารณะและข้อมูลภาครัฐ



ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลสาธารณะและข้อมูลภาครัฐ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดทำ



IAOB (2018) พบว่า การให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลสาธารณะและข้อมูลภาครัฐสามารถช่วยลดการทุจริตได้



ใช้เทคโนโลยีสร้างระบบการตรวจสอบ (Technology)



สร้างแพลตฟอร์มออนไลน์ Crowdsourcing เพื่อให้บริการประชาชนในการตรวจสอบข้อมูลสาธารณะ



ใช้ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบข้อมูลสาธารณะ



ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Blockchain สำหรับบันทึกข้อมูลสาธารณะ เช่น การซื้อขายที่ดินเพื่อป้องกันการฉ้อโกงและลดความเหลื่อมล้ำ

แนวทางการลดปัญหาคอร์รัปชันนั้นสามารถทำได้หลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นการยกระดับธรรมาภิบาลภาครัฐ การเพิ่มความโปร่งใสด้านข้อมูล ซึ่งช่วยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบมากขึ้น และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ เมื่อพิจารณากรณีศึกษาในต่างประเทศและบริบทของไทยพบว่า การลดปัญหาคอร์รัปชันสามารถทำได้โดย

1

ยกระดับธรรมาภิบาลของภาครัฐ เพิ่มความชัดเจนและลดความซับซ้อนของ กรอบกฎหมาย

เพื่อลดการใช้ดุลยพินิจ (Discretion) ตลอดจนบังคับใช้กฎหมายที่ส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมอย่างจริงจัง การบริหารรัฐวิสาหกิจควรเป็นไปอย่างมืออาชีพและไม่ถูกแทรกแซงทางการเมือง ตัวอย่างการยกระดับธรรมาภิบาลของภาครัฐในต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จ เช่น Public Governance, Performance and Accountability Act ของออสเตรเลียที่ออกมาในปี 2013 ได้ให้อำนาจ Accountable

authority เป็นผู้ควบคุมการทำงานหน่วยงานรัฐให้มีประสิทธิภาพ และมีระบบประเมินความเสี่ยงการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ทำให้ภาครัฐมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น



2

เพิ่มความโปร่งใสด้านข้อมูลและ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

โดยให้ประชาชนเข้าถึง และรายละเอียดโครงการของภาครัฐในทุกระดับโดยเฉพาะกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง อีกทั้งปรับปรุงกฎหมายที่ลดทอนสิทธิเสรีภาพในการตรวจสอบของประชาชนและสื่อมวลชน โดย IADB (2018) พบว่าการให้ประชาชนติดตามความคืบหน้าโครงการรัฐได้จะช่วยเพิ่มการร้องเรียนการคอร์รัปชัน และทำให้โครงการมีโอกาสสำเร็จมากขึ้น



3

ใช้เทคโนโลยีร่วมสร้างระบบการตรวจสอบ เช่น สร้างแพลตฟอร์มออนไลน์ Crowdsourcing เพื่อให้ประชาชนรายงานการคอร์รัปชันได้ง่ายและในต้นทุนที่ต่ำ ใช้ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีและท้ายสุดอาจประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Blockchain สำหรับบันทึกข้อมูลภาครัฐ เช่น การออกโฉนดที่ดิน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการบิดเบือนและติดตามข้อมูลได้ง่าย



ป.ป.ช. เดินหน้า**ขับเคลื่อน**ยุทธศาสตร์ชาติ **ปลอดทุจริต** ฉายภาพชัด ทิวเข้มน อปท. นำ แผนต้านทุจริตลงมือ**ปฏิบัติจริง** ครบ **100%**



พลเอก บุญยวัจน์ เครือหงส์
กรรมการ ป.ป.ช.

เมื่อวันที่ 15 ก.ค. 62 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ส่งเสริมท้องถิ่นปลอดทุจริตต่อเนื่อง ฉายภาพชัดขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริตระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564) ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตระดมผู้บริหาร อปท.ทั่วประเทศทิวเข้มนเร่งนำแผนฯ บริหารงานด้วยความโปร่งใส เสริมแกร่งให้ระบบราชการตามหลักธรรมาภิบาลหลังจาก อปท. ทั่วประเทศจัดทำแผนฯ ครบ 100% พร้อมโชว์ 4 Best Practice ระดมความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้พร้อมให้คำปรึกษา สร้างความเข้าใจร่วมกัน คาดสิ้นปี 64 ทุก อปท. เป็นองค์กรธรรมาภิบาลตามมาตรฐานยุทธศาสตร์ชาติปลอดทุจริต

พลเอก บุญยวัจน์ เครือหงส์ กรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยในฐานะประธานคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมธรรมาภิบาลว่า สำนักงาน ป.ป.ช. มีนโยบายในการส่งเสริมให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตต่อสาธารณชน ให้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตเพื่อดำเนินโครงการ กิจกรรมมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างระบบการป้องกันการทุจริต และสร้างกลไกในการตรวจสอบการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริม การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพื่อให้การบริหารจัดการท้องถิ่นเกิดความโปร่งใส ลดปัญหาการทุจริต มีความเข้มแข็งในการบริหารราชการตามหลักธรรมาภิบาล ยกระดับมาตรฐานในการป้องกันการทุจริต ขององค์กรตนเอง ให้ครอบคลุมพื้นที่

ทั่วประเทศ ซึ่งถือเป็นนวัตกรรมการป้องกันการทุจริตเชิงรุกด้วยการสร้างกลไกในการป้องกันการทุจริตขึ้นในระดับท้องถิ่น โดยได้รับความร่วมมือจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงาน กกต. สำนักงาน ป.ป.ท. สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัด แห่งประเทศไทย สมาคมสันนิบาตเทศบาล แห่งประเทศไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบล แห่งประเทศไทยและทุกภาคส่วน ร่วมขับเคลื่อน ดำเนินโครงการ

ปัจจุบันมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ตาม โครงการส่งเสริมท้องถิ่นปลอดทุจริต จำนวน 7,852 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 100 เพื่อให้เกิดความ เข้าใจต่อกระบวนการยกระดับ อปท. ผู้บริหาร ตามหลักธรรมาภิบาล สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้จัด งานยกระดับธรรมาภิบาลด้วยการนำแผนปฏิบัติการ การป้องกันการทุจริตไปสู่การปฏิบัติ ตามโครงการ ส่งเสริมท้องถิ่นปลอดทุจริต ประจำปี 2562 ขึ้น โดยจัดเวทีเสวนา อภิปราย ตลอดจนแสดงผลงาน ที่ผ่านมามาตลอดระยะเวลาของการดำเนินงาน โครงการ เพื่อให้ทุก อปท. ได้นำไปประยุกต์ใช้กับ แผนฯ ของตน ให้สามารถยกระดับการบริหาร ราชการตามหลักธรรมาภิบาลได้อย่างเข้มแข็ง

ส่วนรูปแบบการจัดงานฯ ภาคเข้า เป็นการเสวนาในหัวข้อ “ปัจจัยความสำเร็จ ในการนำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตไปสู่ การปฏิบัติ” และช่วงบ่ายเป็นการเปิดเวทีอภิปราย ในหัวข้อ “การพัฒนาและส่งเสริมธรรมาภิบาล ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” โดยภายในงาน ยังได้จัดแสดงผลงาน Best Practice ของ อปท. 4 แห่งที่มีผลการนำแผนปฏิบัติการป้องกันการ ทุจริตไปสู่การปฏิบัติตั้งแต่ปีงบประมาณ

พ.ศ. 2561 และ 2562 รอบ 6 เดือนในระดับมาก ได้แก่ เทศบาลตำบลหนองบัว อ.เมืองกาญจนบุรี จ.กาญจนบุรี, องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหลวง อ.ลานกระบือ จ.กำแพงเพชร, องค์การ บริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ และองค์การบริหารส่วนจังหวัด นนทบุรี เพื่อนำเสนอเป็นแนวทางปฏิบัติจริง แก่อปท. อื่นๆ นอกจากนี้ยังจัดให้มีคลินิก ITA เพื่อ ให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างมาตรฐานการ ยกระดับ ธรรมาภิบาล ตลอดจนวิธีการปฏิบัติภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต รวมถึงการลงมือปฏิบัติจริงในการใช้ ระบบ e - Plan NACC ในการรายงานผลการ ดำเนินงานตามแผนฯ ของ อปท. เพื่อให้ประชาชน สามารถติดตามข้อมูลการป้องกันการทุจริต ของ อปท.ทั่วประเทศแบบ real time

คาดหวังว่า การจัดงานครั้งนี้จะเป็น เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผ่านกรณีศึกษาสำหรับ ผู้บริหาร อปท. ที่เข้าร่วมงาน จำนวน 800 คน ตลอดจนการรับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญรวมถึง รับฟังข้อจำกัดด้านต่าง ๆ ในการบริหารจัดการ เพื่อการนำแผนฯ ไปสู่ภาคปฏิบัติจริง โดยเชื่อว่าการจัดงานครั้งนี้จะช่วยยกระดับความเข้าใจไปจนถึง การนำไปประยุกต์ใช้กับแผนต่อต้านการทุจริต ในระดับท้องถิ่นทั้ง 7,852 แห่งทั่วประเทศ รวมทั้งยกระดับธรรมาภิบาลของ อปท. เพื่อสู่ มาตรฐาน ITA ได้ครบ 100% ในปี 2564 เพื่อมุ่งสู่ “ประเทศไทย ใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต”





โดย

นันทวิ แดงอรุณ

หลายท่านคงได้ยินคำว่า “ประเทศไทย 4.0” หรือโมเดลการขับเคลื่อนประเทศด้วยนวัตกรรม กันมาสักระยะแล้ว ตั้งแต่ช่วงปี 2558 ในเรื่องนี้รัฐบาลมีความมุ่งหวังจะพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม รวมไปถึงการสร้าง ความโปร่งใสในการทำงานของภาครัฐ ด้วยการเปิดเผยขั้นตอนการทำงานของทุกหน่วยงาน เช่น เว็บไซต์ data.go.th และเว็บไซต์ ภาษีไปไหน โดยเคยมุ่งหวังตั้งเป้าให้ปี 2018 ที่ผ่านมา คือปีแห่งชุดข้อมูลภาครัฐ (Year of Data) ที่รองนายกรัฐมนตรีได้เคยกล่าวไว้ในงาน Digital Government Summit 2017

นอกจากฝั่งรัฐบาลจะมีความมุ่งหวังพัฒนาให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารประเทศแล้ว ฝั่งภาคประชาสังคมเองก็ร่วมพัฒนานวัตกรรม และโครงการต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างพลังประชาชนให้สามารถร่วมตรวจสอบการทำงานของภาครัฐได้ด้วย ตั้งแต่การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสร้างประชาชนตื่นรู้ (Active Citizen) พัฒนาระบบการส่งเบาะแสการทุจริตคอร์รัปชันจากทั่วประเทศ จากเดิมเราต้องใช้เวลานาน แล้วยังเสี่ยงกับความปลอดภัยของผู้ส่งเบาะแสด้วย ปัจจุบันมีทั้งช่องทางของ facebook page ต้องแฉ

Must share ที่ช่วยเชื่อมโยงประชาชนกับสื่อสืบสวนสอบสวนมีอาชีพโดยประชาชนที่พบเจอปัญหาหรือประเด็นที่อาจจะก่อให้เกิดการทุจริตในภาครัฐ ส่งข้อมูลให้ทีมงานต้องแฉ เมื่อทีมงานได้รับข้อมูลแล้วจะนำข้อมูลดังกล่าวมาหาข้อมูลเพิ่มเติมผ่านเพจต้องแฉ โดยอาศัยพื้นที่ออนไลน์เชื่อมโยงคนที่เกี่ยวข้องและมีข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ เข้ามาร่วมมือกันแก้ปัญหาดังกล่าวเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อปัญหาและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้ในที่สุด และ facebook page ปฏิบัติการหมาเฝ้าบ้าน ที่มีทีมปฏิบัติการหมาเฝ้าบ้านร่วมทำงานอยู่ทั่วประเทศช่วยหาหลักฐานสนับสนุนข้อร้องเรียนต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาได้จริง โดยมีการจัดอบรมเพิ่มความรู้ให้กับประชาชนที่อยากมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้วยการเป็นหูเป็นตาเฝ้าระวังให้กับประชาชนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี เป็นการเพิ่มจำนวนทีมปฏิบัติการหมาเฝ้าบ้านมาร่วมทำงานผ่านพื้นที่ออนไลน์เพื่อแก้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันร่วมกัน



อย่างไรก็ตาม เพียงช่องทางการแจ้งเบาะแสอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ เพราะการเป็นประชาชนตื่นรู้ได้นั้นต้องมีข้อมูลที่เชื่อถือได้ ด้วยจึงจำเป็นต้องสามารถเข้าถึงฐานข้อมูลการทำงานของภาครัฐและนำมาประมวลผลได้ องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) จึงได้สร้างเครื่องมือที่ชื่อว่า ACT Ai ที่เชื่อมโยงข้อมูลการทำงานของภาครัฐใน 3 ส่วนได้แก่ 1) การจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐโดยกรมบัญชีกลาง 2) ข้อมูลความเชื่อมโยงของธุรกิจต่าง ๆ จากกรมการค้า และ 3) ติดตามความคืบหน้ากรณีการทุจริตต่าง ๆ จาก ป.ป.ช. โดยระบบนี้สามารถให้ประชาชนใช้ได้ง่าย และอัจฉริยะพอที่จะประมวลผล วิเคราะห์ความผิดปกติในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐได้ด้วย โดยคาดการณ์ว่าระบบ ACT Ai ที่สมบูรณ์นั้นประชาชนจะสามารถใช้งานได้ภายในปี 2562 นี้

นอกจากการใช้เทคโนโลยีสร้างเครื่องมือการทำงานที่มีประสิทธิภาพให้กับประชาชนแล้ว จำเป็นต้องสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการคอร์รัปชันให้กับประชาชนในกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะเยาวชนให้เป็นอนาคตที่ดีของชาติต่อไปด้วยแน่นอนว่าการปลูกฝังและการอบรมความรู้ให้เยาวชนนั้นต้องผ่านสถานศึกษา โดยอาศัยความเชี่ยวชาญจากครู อาจารย์ในการสอนและการทำกิจกรรม ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนหลักสูตรด้านทุจริตศึกษาของ ป.ป.ช. ในสถานศึกษาในทุกระดับ ดังนั้นเทคโนโลยีจึงมีบทบาทสำคัญในการร่วมเป็นสื่อการเรียนการสอนเรื่องนี้ด้วย เพราะการเรียนในปัจจุบันไม่ได้ถูกจำกัดให้ถูกสอนโดยครูภายในห้องเรียนเท่านั้น แต่ผู้เรียนสามารถหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง ครู อาจารย์เป็นเพียงผู้ชี้แนะและที่ปรึกษาให้กับผู้เรียนเท่านั้น จะเห็นได้ว่าปัจจุบันนอกจากครู อาจารย์มีการปรับใช้

เทคโนโลยีมาช่วยในการสอนแล้ว ยังใช้เทคโนโลยีในการสร้างพื้นที่เพื่อปรึกษา แบ่งปันองค์ความรู้ นำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้น่าสนใจอีกด้วย เทคโนโลยีไม่เพียงแต่เป็นสื่อการสอนเรื่องการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันให้กับการศึกษาในระบบเท่านั้น แต่ยังสามารถพัฒนาการเรียนรู้ออนไลน์ที่ชื่อว่า Corrupt The Game ได้อีกด้วย โดยเป็นเกม Visual Novel เกมแรกของไทยที่มีเนื้อเรื่องแนวสืบสวนสอบสวน มีเป้าหมายเพื่อสร้างความตระหนักและเรียนรู้ปัญหาคอร์รัปชันกับกลุ่มเยาวชน โดยนำเรื่องราวการทุจริตคอร์รัปชันที่เคยเกิดขึ้นในสังคมไทยมาสร้างเป็นเนื้อหาเกมให้ผู้เล่นได้เรียนรู้ถึงสาเหตุของปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ได้เห็นผลกระทบของปัญหาต่อสังคม โดยผู้เล่นเองจะได้ตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาตามกระบวนการต่าง ๆ ที่เกมนำเสนอ เพื่อให้ผู้เล่นแต่ละคนเจอกับผลกระทบจากปัญหาที่แตกต่างกัน หลังจากเล่นเกมดังกล่าวเปิดตัวให้ผู้เล่นสามารถเล่นได้ผ่านโทรศัพท์มือถือตั้งแต่ปี 2017 ได้รับการตอบรับที่ดีจากกลุ่มนักเล่นเกมออนไลน์ จนปัจจุบันทีมผู้จัดทำและองค์กรเครือข่ายมีแผนพัฒนาเกมให้สามารถใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะกับการเรียนในห้องเรียนสำหรับนักเรียนในโรงเรียนทั่วประเทศอีกด้วย

การสร้างสังคมไทยให้โปร่งใสเหมาะกับการเป็น “ประเทศไทย 4.0” ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีนั้นอาจจะยังอยู่ในระยะเริ่มต้น ต้องยังอาศัยเวลาในการพัฒนาทั้งคนและเครื่องมือต่าง ๆ ควบคู่กันไปอีกสักพัก สิ่งที่เราเขียนได้กล่าวมานั้นเป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

ที่มา : แนวหน้า
 วันพุธที่ 22 พฤษภาคม 2562

จะอย่างไรให้เกิดการ **Disrupt Corruption** ได้อย่างยั่งยืน

By...

Data Girl

ในยุคสมัยปัจจุบันที่เข้าสู่ยุคของ 4.0 หรือ Thailand 4.0 (ไทยแลนด์ 4.0) ซึ่งเป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบาย ที่เปลี่ยนเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ที่เน้นในเรื่องของ เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และ นวัตกรรม การ “ทุจริตคอร์รัปชัน” ยังคงเป็นปัญหาที่ทุกคนในโลกให้การยอมรับว่าร้ายแรงต่อทุกพื้นที่ของประเทศทั่วโลก และบริบทของการทุจริตคอร์รัปชันก็เปลี่ยนไป ซึ่งการจะทำลายการทุจริตคอร์รัปชันให้ทันกับบริบทการเปลี่ยนแปลง จะสำเร็จได้ต้องใช้แนวทาง ประสานพลังประชารัฐ และทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยเฉพาะในเรื่องของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในยุค 4.0 นั้น นอกจากต้องเน้นแนวทางหรือมาตรการแก้ไขปัญหาการป้องกันการทุจริตด้วยการใช้มาตรการทางด้านกฎหมายในการปราบปราม รวมถึงการนำหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลมาปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ที่สำคัญเลยคือต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการกลไกการดำเนินงานและการขับเคลื่อน

การดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ มีความทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว

ในระยะเริ่มแรกของการเข้าสู่ Thailand 4.0 นั้น ทุกภาคส่วนของสังคม รวมถึงสำนักงาน ป.ป.ช. มีการตื่นตัวและให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยที่ผ่านมาสำนักงาน ป.ป.ช. ได้บูรณาการการทำงานกับทุกภาคส่วน ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ และปรับบริบทการทำงาน เครื่องมือกลไกในการดำเนินการให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยจะเห็นได้จากกิจกรรมเสวนาวิชาการ เรื่อง “**นวัตกรรมต้านโกงยุค 4.0**” เนื่องในวันสถาปนาสำนักงาน ป.ป.ช. ครบรอบ 19 ปี ประจำปี พ.ศ. 2561 วันศุกร์ที่ 16 พฤศจิกายน 2561 ที่ผ่านมา ซึ่งได้รับเกียรติจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ มาอภิปรายและมีข้อเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในยุค 4.0 อาทิ **ดร.ศักดิ์ เสกขุนทด** อภิปรายในหัวข้อ “**Blockchain ต้านโกง : ทิศทางและความเป็นไปได้**” โดยท่านได้มีการนำเสนอ เทคโนโลยี

Blockchain ซึ่งมีความเห็นว่า Consortium Blockchain เป็นรูปแบบที่เหมาะสมที่สุดที่หน่วยงานภาครัฐจะนำไปประยุกต์ใช้ตามภารกิจ และมีคุณลักษณะที่ดีซึ่งสามารถทำงานได้อย่างอัตโนมัติและช่วยลดการวินิจฉัย หรือการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ได้ และนายพนา รัตนบรรณางกูร ได้อภิปรายในหัวข้อ “Whistleblowing Channel กับการเสริมพลังสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต” โดยนำเสนอผลการดำเนินโครงการ “Citizen Feedback โครงการต้นแบบ” ซึ่งเป็นโครงการที่ CAC ร่วมกับสำนักงาน ก.พ.ร. ดำเนินการเมื่อปี 2560 พร้อมทั้งเสนอรูปแบบของระบบรับเรื่องร้องเรียนที่ดี โดยต้องนำผลการปรับปรุงงานไปสร้างความเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ ความเปลี่ยนแปลงนั้นต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ รวมถึงนายประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์ ในหัวข้อการ

อภิปราย “สื่อกระแสหลัก & สื่อทางเลือกกับการเสริมพลังสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต” โดยเสนอว่าสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิด “พลัง” อย่างแท้จริง คือ “ข้อมูล” และเสนอให้หน่วยงานภาครัฐเปิดเผยข้อมูล 4 เรื่อง ได้แก่ ข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้าง ข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณ ข้อมูลเกี่ยวกับภาษี และข้อมูลในกระบวนการยุติธรรม นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะต่อสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเสนอให้มีการจัดระบบและเปิดเผยข้อมูลคดีที่เหมาะสม รวมถึงการกำหนดระยะเวลาการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตลอดระยะเวลาของการดำรงตำแหน่งของบุคคลนั้น และสุดท้ายที่นายอุทิศ บัวศรี ซึ่งได้อภิปรายในหัวข้อการอภิปราย “นวัตกรรมกฎหมายต้านโกง” โดยได้เสนอในเรื่องของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

วิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิเปิดข้อเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในยุค 4.0



ดร.ศักดิ์ เสกขุนทด
 อภิปรายในหัวข้อ
 “Blockchain ต้านโกง :
 ทิศทางและความเป็นไปได้”

นายพนา รัตนบรรณางกูร

อภิปรายในหัวข้อ
 “Whistleblowing
 Channel กับการเสริมพลัง
 สังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต”



นายประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์
 อภิปรายในหัวข้อ
 “สื่อกระแสหลัก & สื่อทาง
 เลือก กับการเสริมพลัง
 สังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต”

นายอุทิศ บัวศรี
 อภิปรายในหัวข้อ
 “นวัตกรรมกฎหมาย
 ต้านโกง”



2560 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 มาตรา 33 ที่นำสู่การสร้างหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti – Corruption Education) การสร้างเครือข่าย Strong – จิตพอเพียงด้านทุจริต ด้วยความคิดแบบ Digital Thinking สามารถแยกแยะประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวมได้ ถ้าคนในประเทศมีระบบคิด (Mindset) ที่ดี

จะเห็นได้ว่าแนวคิด รูปแบบ กลไกต่าง ๆ ข้างต้นที่ได้มีการดำเนินการจริงแล้วนั้น ถือเป็นแนวคิดที่ดี ที่สามารถจะนำมาใช้กับการดำเนินการได้อย่างสอดคล้องเหมาะสม โดยต้องให้ความสำคัญและต้องมีการนำไปใช้อย่างจริงจัง และมีการพัฒนารูปแบบ กลไก กระบวนการอย่างต่อเนื่อง ต้องบอกว่าเทคโนโลยีและโลกดิจิทัลมักไปไว เราอยู่ในยุคของ Digital 4.0 ยุคที่เทคโนโลยีมีมันสมอง และเคลื่อนที่ไม่มีหยุดทุกบริบทจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนปรับตัวให้ทันตามเทรนด์ พัฒนานวัตกรรมเพื่อต่อยอดการดำเนินการบนการแข่งขันที่รวดเร็วและรอบด้านไม่เว้นแม้แต่เรื่องของการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตก็เช่นกัน ทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ดี เป็นข้อเสนอแนะที่ต้องมีการสานต่ออย่างเข้มข้น ซึ่งหากสามารถนำไปใช้ได้จริง ก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างที่สุดเลยทีเดียว และแม้ในยุคสมัยปัจจุบันที่ disruption เข้ามามีบทบาท และสร้างการเปลี่ยนแปลงแบบหน้ามือเป็นหลังมือ ในทุก ๆ บริบทแวดล้อมและเราต้องการที่จะ Disrupt Corruption ให้หมดไป แต่เราต้องไม่ลืมว่าการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดนี้ เป็นการเปลี่ยนแปลงในด้านของรูปแบบและแนวทางในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่แก่นหรือตัวตนของสิ่งนั้นไม่ได้เปลี่ยนไป นั่นคือสิ่งที่เราต้องกลับมาคิด และมาร่วมมือกันดำเนินการต่อไปว่าเราจะทำอะไรให้เกิดการ Disrupt Corruption ได้อย่างยั่งยืน

เราไม่ได้ต้องการเพียงแค่ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะดี ๆ แต่สิ่งที่เราต้องการคือการปฏิบัติจริง นำไปใช้อย่างจริงจัง รวมถึงการมีส่วนร่วม จากทุกภาคส่วนของสังคมเพื่อร่วมกันในการบูรณาการทำงาน อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคตนั่นเอง



โจทย์วิจัย เพื่อแก้ปัญหาคอร์รัปชัน



ดร.บัณฑิต นิจถาวร
ประธานมูลนิธินโยบายสาธารณะเพื่อสังคมและธรรมาภิบาล
bandid.econ@gmail.com

เมื่อสองอาทิตย์ก่อน ผมได้ไปร่วมเป็นวิทยากรในการประชุมวิชาการระดับชาติประจำปี 2562 ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ในหัวข้อ **“ภารกิจต่อต้านการทุจริตและงานวิจัย”** ซึ่งได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของงานวิจัยว่าสามารถสร้างความเข้าใจและชี้ทางให้การแก้ไขปัญหาได้ วันนี้จึงอยากจะแชร์ความเห็นผมในเรื่องนี้ให้แฟนคอลัมน์ “เศรษฐศาสตร์บัณฑิต” ทราบ

งานวิจัยและการแก้ปัญหาคอร์รัปชันมีความสัมพันธ์กันโดยตรง เพราะการศึกษาคือ จุดเริ่มต้นของการแก้ปัญหา เห็นได้ในทุกวงการ เช่น การแพทย์ ที่การรักษาโรคต่าง ๆ จะเริ่มจากการวิจัย ค้นคว้า เพื่อให้เข้าใจถึงสมมติฐานของโรค หรือสาเหตุที่ทำให้ปัญหาเกิดขึ้น ศึกษาแนวทางที่จะใช้แก้ปัญหา ทดลองและทบทวนการแก้ไขปัญหาลงไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะประสบความสำเร็จ นี่คือขั้นตอนของการแก้ไขปัญหาที่พากันเป็นปกติ

ตรงกันข้าม การแก้ไขปัญหโดยไม่มีการศึกษาปัญหา จะทำให้เราไม่เข้าใจปัญหาที่ต้องแก้

อย่างถ่องแท้ การแก้ไขจึงเหมือนการเหวี่ยงแห แก้ไขแบบลองผิดลองถูกไปตามอารมณ์ เหมือนคนอยู่ในที่มืดที่ไม่รู้ชัดเจนว่าจะไปต่ออย่างไร การศึกษาวิจัยจึงเหมือนการสร้างความสำเร็จ สร้างทางสว่าง นำไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุมีผล

ปัญหาคอร์รัปชันก็เช่นกัน เพราะคอร์รัปชันเป็นพฤติกรรมของสังคม และพฤติกรรมสังคมก็เปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นจุดเริ่มต้นในการแก้ไขปัญหา ต้องมาจากการศึกษาให้เข้าใจถึงสาเหตุที่ทำให้สังคมมีคอร์รัปชัน เพื่อนำไปสู่การออกมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหา ทำอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และถ้ามาตรการที่ออกมาไม่ประสบความสำเร็จก็ต้องศึกษาวิจัยต่อไป



เพื่อปรับปรุงมาตรการแก้ไขให้ดีขึ้น จนสามารถลดทอนหรือเอาชนะการทุจริตคอร์รัปชันได้ ซึ่งหลายสังคมหลายประเทศในเอเชียทำได้ สามารถแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันได้อย่างสำเร็จ และส่วนใหญ่ก็ให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัย

เมื่อ 8 ปีก่อนที่ผมเริ่มขับเคลื่อนโครงการแนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนไทยในการต่อต้านการทุจริต หรือโครงการ CAC ผมเองก็ติดปัญหานี้ เพราะในบ้านเราไม่มีการศึกษาชัดเจนว่า อะไรคือสาเหตุของคอร์รัปชัน ทำให้ต้องศึกษาจากความสำเร็จของประเทศในภูมิภาคว่า แนวทางไหนที่ทำให้ประเทศเช่น เกาหลีใต้ ฮองกง ไต้หวัน และสิงคโปร์ ประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน

ในทางวิชาการ รูปแบบในการอธิบายปัญหาคอร์รัปชันในประเทศกำลังพัฒนาอย่างไทย จะมี 4 รูปแบบหลัก คือ

1. คอร์รัปชันเป็นปัญหาวัฒนธรรมหรือประเพณีของสังคม (Cultural Problem)

2. เป็นปัญหาแรงจูงใจในระบบเศรษฐกิจที่ผิดพลาด (Incentives Problem) ที่ทำให้คนในสังคมเลือกที่จะโกง เพราะผลที่จะได้จากการโกงและโอกาสที่ถูกลงโทษจับกุมดูแลคุ้มกว่าการไม่โกง

3. เป็นปัญหาความอ่อนแอของระบบสถาบันต่างๆ ในประเทศ (Institutional Problem) ที่เอื้อให้เกิดการโกง เช่น ระบบตรวจสอบ ความไม่โปร่งใส และการบังคับใช้กฎหมายอ่อนแอ

4. เป็นปัญหาที่มาจากการไม่มีส่วนร่วมของสังคม (Collective Action Problem) ที่ประชาชนไม่สนใจและไม่พร้อมที่จะร่วมมือแก้ไขปัญหานั้นต่างคนต่างอยู่ นี่คือ 4 แนวคิดหลักของสาเหตุหรือที่มาของการทุจริตคอร์รัปชันที่เราต้องแยกแยะ เพื่อให้สามารถหามาตรการแก้ไขปัญหานั้นที่เหมาะสมต่อประเทศ คิดอย่างเป็นระบบและทำอย่างมีเหตุมีผล ซึ่งถ้าทำได้ก็จะสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้



การแก้ปัญหาคอร์รัปชันได้สำเร็จ ทั้ง 4 ประเทศที่เหมือนกัน



1 จับปลาใหญ่



2 ระบบเศรษฐกิจต้องปลอดจากการผูกขาดติดต่อน



3 การจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐเป็นระบบที่โปร่งใส



4 ภาครัฐกิจทำธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

5 ภาคประชาสังคมเข้มแข็ง



จากประสบการณ์ของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ดูเหมือนว่า รูปแบบที่ 3 คือ ความอ่อนแอของระบบสถาบันในประเทศได้เป็นแนวทางที่หลายประเทศในเอเชียให้ความสำคัญในการแก้คอร์รัปชัน นำไปสู่การสร้างมาตรการแก้ไขที่สามารถทำได้สำเร็จตามแนวคิดนี้ เช่น กรณีสิงคโปร์ ไต้หวัน เกาหลีใต้ และฮ่องกง และถ้าเราศึกษามาตรการที่ทั้ง 4 ประเทศนี้ทำในการแก้ปัญหาคอร์รัปชัน เราจะเห็นว่า ทั้ง 4 ประเทศจะใช่วิธีเหมือน ๆ กันในการแก้ปัญหา

1. จับปลาใหญ่ หมายถึงเอาคนที่ทุจริตคอร์รัปชันในระดับสูงสุดของประเทศ ไม่ว่าจะฝ่ายการเมือง ภาครัฐกิจ หรือข้าราชการประจำ มาลงโทษให้เป็นตัวอย่าง เห็นได้จากกรณีประธานาธิบดี เกาหลีใต้ และไต้หวัน หลายคนติดคุก

2. ระบบเศรษฐกิจต้องปลอดจากการผูกขาดติดต่อน การจัดสรรทรัพยากรเศรษฐกิจต้องอยู่ภายใต้กลไกตลาดที่มีการแข่งขันอย่างเสรี

3. การจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐเป็นระบบที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีส่วนร่วมจากบุคคลภายนอก

4. ภาครัฐกิจทำธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล มีจริยธรรม ไม่รับ ไม่จ่ายสินบน

5. ภาคประชาสังคมเข้มแข็ง ทำหน้าที่สอดส่องและตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชัน สนับสนุนโดยระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน

นี่คือ 5 มาตรการที่ทั้ง เกาหลีใต้ ฮ่องกง ไต้หวัน และสิงคโปร์ ใช้ภายใต้แนวคิดของการสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบสถาบันของประเทศเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งสามารถทำได้สำเร็จ และแนวคิดนี้ก็เป็นกรอบความคิด ให้ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมของประเทศเรานำมาปรับใช้เพื่อต่อสู้กับการทุจริตคอร์รัปชันในช่วง 8 ปีที่ผ่านมา ที่นำไปสู่การปรับปรุงเชิงระบบและการผลักดันกฎหมายใหม่ ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งศาลเร่งรัดเพื่อพิจารณาตีความทุจริตคอร์รัปชัน การออก พ.ร.บ. การแข่งขันทางการค้า พ.ร.บ. อำนาจความสะดวก พ.ร.บ. จัดซื้อจัดจ้าง โครงการสัญญาคุณธรรม โครงการ CAC การแก้ไขกฎหมาย ป.ป.ช. ให้สามารถเอาผิดบริษัทเอกชนที่ให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐ ในกรณีที่บริษัทไม่มีแนวทางป้องกัน

การทุจริตคอร์รัปชันที่เหมาะสม และการจัดตั้งองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันแห่งประเทศไทยให้เป็นพื้นที่ของภาคประชาสังคมที่จะผลักดันการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันโดยภาคประชาชน

เหล่านี้ คือ ความก้าวหน้าในการพัฒนากลไกแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันในประเทศที่มีมากในช่วง 8 ปีที่ผ่านมา ทำให้ความตระหนักของสังคมเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันเพิ่มสูงขึ้นอย่างไม่เคยมีมาก่อน อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมก็ไม่ลดลง แต่กลับรุนแรงขึ้นและจุดอ่อนสำคัญที่ทำให้การทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไม่ลดลงก็คือ ความอ่อนแอของการบังคับใช้กฎหมายที่ระบบยุติธรรมของประเทศเราไม่สามารถจับปลาใหญ่ ไม่สามารถนำคนระดับบนของสังคมไทยที่ทุจริตคอร์รัปชันมาลงโทษได้ตามกฎหมาย ต่างกับกรณีของ 4 ประเทศที่พูดถึง ทำให้การเปลี่ยนพฤติกรรมในสังคมจึงไม่เกิดขึ้น เพราะประชาชนทั้งประเทศไม่เชื่อว่าปัญหาคอร์รัปชันจะแก้ไขได้ เพราะคนใหญ่คนโตในสังคมทั้งในภาครัฐ เอกชน และภาคการเมืองที่ประชาชนแคลงใจในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตยังลอยหน้าลอยตาและมีบทบาทอยู่ในสังคมและในการเมืองของประเทศ

ทำไมการบังคับใช้กฎหมายของประเทศจึงอ่อนแอ? คำตอบส่วนหนึ่งสามารถถอดรหัสได้จากผลงานวิจัย ซึ่งในเรื่องนี้มีงานศึกษาวิจัยที่เริ่มเจาะลึกพฤติกรรมของสังคมไทย และงานวิจัยชุดหนึ่งที่เด่นก็คือ การศึกษาของ **ดร.ธานี ชัยวัฒน์** และกลุ่มจากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ ที่ศึกษาในเชิงเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม และมีข้อสรุปที่น่าสนใจเกี่ยวกับสังคมไทยว่า

1. สังคมไทยเป็นสังคมคู่ขนานระหว่างระบบที่เคารพกฎหมาย (Rules – based) และระบบวงศาคณาญาติ (Kinship)

2. Kinship คือ ระบบการให้ความช่วยเหลือกันระหว่างคนในกลุ่ม ซึ่งมีมานานในสังคมไทยจนเป็นวัฒนธรรมสำคัญของสังคม

3. การทุจริตคอร์รัปชัน หรือการโกงเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างพวกพ้องภายใต้ Kinship – based ซึ่งมีความสำคัญกว่า Rules – based

4. ระบบ Kinship มีพลัง หรือทรงอิทธิพลกว่าระบบ Rules – based

นี่คือพฤติกรรมของสังคมไทย ที่สะท้อนจากงานวิจัย ช่วยให้คำตอบว่า ทำไมปัญหาคอร์รัปชันในสังคมไทยจึงลดยากและกลับรุนแรงขึ้น เพราะการทำงานของระบบอุปถัมภ์ภายใต้ Kinship – based นับวันจะมีอิทธิพลและมีพลังกว่าระบบ Rules – based ทำให้คนในสังคมมองหา Kinship ด้วยการสร้างเครือข่ายในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อดูแลตัวเองและรักษาความอยู่รอดมากกว่าจะอาศัยความเข้มแข็งของระบบกฎหมาย หรือ Rules – based เหมือนในประเทศอื่น ๆ นี่คือการแก้ปัญหาคอร์รัปชันของประเทศเราที่ไม่ต่างกับปัญหาการเมืองที่ประเทศมีขณะนี้

ในที่ประชุม ผมได้ฝากการบ้านไว้กับนักวิจัยที่มาร่วมการสัมมนา กับ ป.ป.ช. ว่า โจทย์วิจัยที่สำคัญจากนี้ไปที่จะช่วยการแก้ปัญหาคอร์รัปชัน ของประเทศได้อย่างตรงจุด คือ การสร้างความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างระบบอุปถัมภ์กับการทุจริตคอร์รัปชันและหามาตรการที่จะลดอิทธิพลของระบบอุปถัมภ์ในแง่ความสัมพันธ์ของภาครัฐกับธุรกิจเอกชนที่นำไปสู่ประเด็นผลประโยชน์ขัดแย้งและการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ที่เป็นสาเหตุหลักและเป็นตัวสนับสนุนให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันเชิงนโยบาย

นี่คือความสำคัญของงานวิจัย



พลิกแพม มติ ป.ป.ช. ฟันทุจริตร



เนื้อหาในบทความนี้เป็นเคสดังในอดีต ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช ได้มีมติชี้มูลความผิด รวบรวมขึ้น โดยศูนย์วิจัยเพื่อต่อต้านการทุจริต ปวย อังการณ สำนักรงาน ป.ป.ช. และสำนักข่าว อิสรา www.isranews.org ได้นำข้อมูลมานำเสนอให้กับสาธารณะชนได้รับทราบ เพื่อเป็นประโยชน์ให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายนำไปใช้เป็นแนวทาง ในการตรวจสอบคดีทุจริตต่าง ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตว่า รูปแบบพฤติการณ์การทุจริต รวมไปถึงข้อกฎหมาย สำคัญที่ใช้ในการตัดสินคดีของ ป.ป.ช. มีรายละเอียดเป็นอย่างไร

อีกทั้งยังทำให้ประชาชนและสังคมได้รับรู้ รับทราบข้อมูลคดีทุจริต เมื่อประชาชนมีความรู้และตระหนักถึง ปัญหา การทุจริตคอร์รัปชันก็จะทำได้ยากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีเครื่องมือที่เข้มแข็งของประชาชนคอยสอดส่องดูแลการ ปฏิบัติงานของข้าราชการรวมถึงโครงการต่าง ๆ ของรัฐ ซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่รัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่กล้าที่จะ ทุจริตหรือละเมิดระวัณในการดำเนินโครงการให้โปร่งใส เป็นการสร้างวัฒนธรรมความสุจริตขึ้นในสังคมทำให้คนใน สังคมเกิดความละอายที่จะกระทำการทุจริต รับทราบถึงบทลงโทษหรือผลที่จะได้รับอันจะทำให้เกิดความเกรงกลัว ไม่กล้ากระทำการทุจริตต่อไป

(การเผยแพร่ข้อมูลระบุชื่อผู้เกี่ยวข้อง เป็นตัวอักษรย่อ เพื่อปกป้องสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา เพราะบางคดียังอยู่ระหว่างการพิจารณา ในชั้นศาล)

ไม่ปิดประกาศสอบราคา สมยอมเสนอราคา และช่วยเหลือสนับสนุนให้ มีการสมยอมราคาโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก

ข้อ

เท็จ

จริง



เทศบาลตำบล ห. ดำเนินการจัดจ้าง เหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก แต่ในการ ประกาศสอบราคาโครงการก่อสร้างดังกล่าว นาย ก. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 3 เจ้าหน้าที่พัสดุและ รับซองสอบราคา ไม่ได้ปิดประกาศสอบราคาให้ เป็นไปตามระเบียบ แต่ได้มีการจัดทำเอกสารว่า ได้มีการปิดประกาศสอบราคาตามระเบียบของ ทางราชการเป็นเท็จ พร้อมถ่ายภาพแสดงการ ปิดประกาศไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่ามีการปิด ประกาศสอบราคาแล้ว และในระหว่างวันที่ 6 - 14

มกราคม 2543 ผู้ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้าง บางรายได้โทรศัพท์สอบถามเกี่ยวกับโครงการ ดังกล่าว แต่นาย ก. ได้แจ้งว่ายังไม่มีมีการปิด ประกาศขายแบบเอกสารสอบราคา และทาง จังหวัดยังไม่ส่งงบประมาณมาให้ แต่จากการ ตรวจสอบเอกสารบัญชีรายชื่อผู้รับเอกสารสอบ ราคาปรากฏว่า หจก ป. บริษัท พ. และ หจก ข. ได้มาซื้อแบบเอกสารสอบราคา

ในวันที่ 17 มกราคม 2543 นาย ก. และนาง ป. หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ร่วมกันทำ เอกสารบัญชีรับซองสอบราคาฯ ระบุว่าผู้มียื่น ของจำนวน 3 ราย คือ หจก. ข. บริษัท พ. และ

หจก. ป. ตามลำดับ และในวันที่ 18 มกราคม 2543 คณะกรรมการรับและเปิดซองสอบราคาได้ดำเนินการเปิดซองสอบราคาจากผู้ยื่นซองจำนวน 3 ราย ปรากฏว่า บริษัท พ. จำกัด เสนอราคา 999,000 บาท หจก. ป. เสนอราคา 1,002,000 บาท และ หจก. ข. เสนอราคา 1,003,000 บาท จึงทำให้เห็นว่า นาย ศ. ในฐานะนายกเทศมนตรีว่าสมควรอนุมัติให้บริษัท พ. จำกัด เป็นผู้สอบราคาได้ เนื่องจากเป็นผู้เสนอราคาต่ำสุดและอยู่ในวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ต่อมาวันที่ 20 มกราคม 2543 ได้มีการร้องเรียนไปยังจังหวัด สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ว่ามีการทุจริตในการดำเนินการโครงการดังกล่าว จังหวัดจึงมีหนังสือแจ้งให้อำเภอ ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และผลการสอบสวนไม่ปรากฏว่ามีการกระทำที่ส่อเจตนาทุจริต และไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการแต่อย่างใด

การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

1 จากการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปรากฏว่า ในการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงของอำเภอไม่ได้สอบสวนให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการเนื่องจาก คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพียงคนเดียว และให้กรรมการอีก 2 คนที่เหลื่อมชื่อในบันทึกถ้อยคำภายหลัง

2 หลังจากนั้น ปลัดเทศบาลตำบลได้ทำบันทึกเสนอความเห็นต่อนาย ศ. ว่า การสอบราคาโครงการดังกล่าวน่าจะมีการสมยอมกัน ในการเสนอราคาและมีการดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุ

ให้ทางราชการเสียหาย เห็นควรให้ยกเลิกการสอบราคาจ้างเหมาในครั้งนี้ แต่นาย ก. กลับไม่ดำเนินการยกเลิกตามความเห็นของปลัดเทศบาลตำบล กลับสั่งให้เจ้าหน้าที่พัสดุเรียก บริษัท พ. จำกัด ที่เสนอราคาต่ำสุดเข้าทำสัญญาจ้างกับเทศบาลตำบล ห. เป็นเหตุให้ทางราชการและผู้อื่นได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.



การกระทำของนาย ก. และนาง ป. เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 มาตรา 85 มาตรา 95 และมาตรา 98 ประกอบพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 43 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 มาตรา 5 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 มาตรา 161 และมาตรา 162 ประกอบมาตรา 83 และตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 และมาตรา 12 ประกอบพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 44

การกระทำของนาย ศ. เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 มาตรา 10 มาตรา 12 และมาตรา 13 ประกอบพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 44

การดำเนินการมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมในการดำเนินการ จัดซื้อจัดจ้างโครงการก่อสร้างหอดังประปาหมู่บ้าน

ข้อ

เท็จ

จริง

องค์การบริหารส่วนตำบล ว. ได้ประกาศจัดจ้างโดยวิธีสอบราคาตามโครงการก่อสร้างหอดังประปาหมู่บ้าน งบประมาณ 340,000 บาท และโครงการก่อสร้างทำนบกักเก็บน้ำกั้นลำห้วย งบประมาณ 80,000 บาท นาง พ. ในฐานะหัวหน้าส่วนการคลังและหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ผู้มีหน้าที่จัดทำเอกสารสอบราคาเพื่อประกาศสอบราคา ปิดประกาศ ส่งประกาศสอบราคา ขยายแบบเอกสารสอบราคา และรับซองสอบราคาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ไม่ได้ปิดประกาศสอบราคาทั้งสองโครงการไว้ที่บอร์ดปิดประกาศของ อบต. ว. และไม่ส่งประกาศสอบราคาไปยังที่ว่าการอำเภอเพื่อปิดประกาศเผยแพร่การสอบราคา ประกอบกับมีการจัดทำบันทึกรับแบบ และเอกสารสอบราคา พร้อมกับออกใบเสร็จรับเงินบันทึกทะเบียนรับซองสอบราคา และบันทึกการรับซองสอบราคาลง ในการสอบราคาทั้งสองโครงการเป็นหลักฐานยืนยันว่าทำการขยายแบบ



เอกสารสอบราคาให้กับร้าน บ.โยธา และห้างหุ้นส่วนจำกัด ณ. และรับซองสอบราคาจากผู้ประกอบการกิจการดังกล่าวทั้งสองรายอันเป็นเท็จ เพื่อแสดงให้เห็นว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้โดยมีเจตนาเพื่อเอื้ออำนวยให้แก่ผู้อื่นเป็นผู้ชนะการสอบราคาในการสอบราคาโครงการจ้างเหมาก่อสร้างทั้ง 2 โครงการ เพื่อให้ได้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับ อบต. ว. และเพื่อให้บุคคลอื่นไม่มีโอกาสทราบข่าวการเผยแพร่การสอบราคาครั้งนี้ การกระทำจึงเป็นเหตุให้ผู้อื่นและทางราชการได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.



การกระทำของนาง พ. เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 มาตรา 85 มาตรา 95 และมาตรา 98 ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2539 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2539 ข้อ 8 และเป็นความผิดอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 และมาตรา 12 และตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 มาตรา 161 และมาตรา 162

การสั่งการให้เจ้าหน้าที่ไม่ต้องทำการเปิดซองสอบราคาและไม่ให้ส่งเอกสารแจ้งการประกาศสอบราคา

ข้อเท็จจริง

องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งได้ประกาศสอบราคาจ้างเหมาถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ในวันเดียวกันได้ปิดประกาศสอบราคาดังกล่าว และได้มีการจัดส่งเอกสารประกาศสอบราคาไปยังที่ว่าการอำเภอ ต่อมา นาย ก. ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวได้เป็นผู้นำประกาศสอบราคาไปส่งที่ไปรษณีย์ เพื่อส่งไปยังผู้ประกอบการจำนวน 5 ราย ภายหลังได้มีผู้สนใจซื้อแบบเอกสารสอบราคาทั้งสองโครงการจำนวน 6 ราย เมื่อถึงวันยื่นซองสอบราคา ได้มีผู้ยื่นซองเพียงห้างหุ้นส่วน ข. เพียงรายเดียว

นาย ก. ได้สั่งให้นาง พ. จัดทำประกาศยกเลิกการสอบราคาโดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากมีผู้เสนอราคารายเดียว ทำให้ อบต. ไม่สามารถเปรียบเทียบราคาได้ ซึ่งนาง พ. ได้โต้แย้งว่าตามปกติจะมีการยกเลิกการสอบราคาได้เนื่องจากมีหลักฐานแน่ชัดว่ามีการสมยอมราคาเมื่อห้างหุ้นส่วน ข. ทราบ จึงได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

ต่อมา ได้มีประกาศสอบราคาขึ้นใหม่ทั้งสองโครงการ โดยได้จัดส่งเอกสารการสอบราคา



ไปให้ผู้ประกอบการทราบจำนวน 11 ราย และได้จัดส่งปิดประกาศไว้ที่อำเภอด้วย แต่ไม่ได้ส่งเอกสารสอบราคาไปให้กับห้างหุ้นส่วน ข. เนื่องจากนาย ก. เป็นผู้สั่งเจ้าหน้าที่พัสดุไม่ให้ส่งเอกสารห้างหุ้นส่วน ข. ทราบว่ามีการสอบราคาครั้งที่ 2 ภายหลังมีผู้สนใจเข้าเสนอราคาทั้ง 2 โครงการ จำนวน 3 ราย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.



การที่นาย ก. สั่งการให้เจ้าหน้าที่ไม่ต้องทำการเปิดซองสอบราคาในการสอบราคาครั้งแรกแม้มีผู้ยื่นซองสอบราคาเพียงรายเดียว และสั่งการเจ้าหน้าที่ไม่ให้ส่งเอกสารแจ้งการประกาศสอบราคาครั้งที่สองให้กับห้างหุ้นส่วน ข. การกระทำของนาย ก. จึงเป็นความผิดตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ข้อ 8 และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 สำหรับคณะกรรมการเปิดซองสอบราคามีความผิดทางวินัย

เชิญชวนเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประชาชนทั่วไปและผู้สนใจ ส่งเรื่องสั้น/เรื่องเล่า/บทความ/ข่าวประชาสัมพันธ์ (พร้อมรูปภาพ) รวมทั้งบทกวี และบทกลอน อันเกี่ยวเนื่องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ที่สามารถให้แนวทาง ข้อคิดอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการดำเนินชีวิต รวมทั้งเป็นตัวอย่างในความซื่อสัตย์สุจริต แก่สาธารณชน

โดยนำส่งเป็นไฟล์ข้อมูลดิจิทัล พร้อมชื่อ – ที่อยู่/เบอร์โทรศัพท์ ของผู้เขียนทาง E-mail : sirinthon.c@hotmail.com หรือส่งทางไปรษณีย์ จ่าหน้าซองถึง “สำนักสื่อสารองค์กร สำนักงาน ป.ป.ช. เลขที่ 361 ถนนนนทบุรี (สนามบินน้ำ) ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000” (วงเล็บมุมซองว่า : ส่งเรื่องเผยแพร่ วารสารสำนักงานป.ป.ช. “สุจริต”) เรื่องที่ได้รับคัดเลือกให้ลงตีพิมพ์ใน วารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต” ทางสำนักสื่อสารองค์กร สำนักงาน ป.ป.ช. จะติดต่อกลับเพื่อจัดส่งสื่อประชาสัมพันธ์ / ของที่ระลึก ไปให้ท่านตามที่อยู่ที่ให้ไว้ ข้อมูลอื่นๆ ติดต่อสอบถามได้ที่ คุณสิรินทร ชุมวรฐายี สำนักสื่อสารองค์กร สำนักงาน ป.ป.ช. เบอร์โทรศัพท์/แฟกซ์ : 0 2528 4815, 4912



ท่านสามารถติดต่อสื่อสารผ่านช่องทาง Facebook เพื่อเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร รับข่าวสาร เปลี่ยนที่อยู่ หรือติชมการดำเนินการ โดยผู้อ่านสามารถพิมพ์ข้อความค้นหาเพื่อนใหม่ใน Facebook ของท่าน โดยพิมพ์คำว่า “วารสารสุจริต”

ขอเชิญติดตามรับฟังรายการวิทยุ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ที่

1. รายการ “ป.ป.ช. พบประชาชน”
ทางสถานีวิทยุ “รัฐสภา” (ทั่วประเทศ) ทุกวันจันทร์ เวลา 21.00 น.– 21.30 น.
2. รายการ “ภารกิจพิชิตโกง”
ทางสถานีวิทยุ “สื่อช่องสะอาด” (ทั่วประเทศ) ทุกวันศุกร์ เวลา 19.30 น.–20.00 น.
3. รายการ “ประเทศไทย I Love You”
ทางสถานีวิทยุ FM 99.5 MHz ทุกวันเสาร์ เวลา 07.30 น.–08.00 น.
4. รายการ “ป.ป.ช. จังหวัด จดโกง”
ทางสถานีวิทยุ “สื่อช่องสะอาด” (ทั่วประเทศ) ทุกวันเสาร์- วันอาทิตย์ เวลา 19.30 น.– 20.00 น.

ขอเชิญติดตามข่าวสารสำนักงาน ป.ป.ช. ที่

NACC Zero Tolerance

ดู Application LINE

เพียงสแกนคิวอาร์โค้ดนี้ หรือพิมพ์ค้นหา “@NACC”

รับรองว่าทุกท่านจะไม่พลาดทุกข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. อย่างแน่นอน

1205
www.nacc.go.th



โทษสำหรับผู้ที่แอบอ้าง ว่าเคลียร์คดีกับ ป.ป.ช.ได้

“ ไล่ออกจากราชการ-จำคุก 2 ปี

นิทกรหลอกเงินเหยื่อ

อ้างว่าเคลียร์คดีกับ ป.ป.ช. ได้ ”

จากที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ข้อมูลว่าเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 1 มีพฤติการณ์ในการเรียกรับเงินจากข้าราชการ จำนวน 2 ราย ที่มีเรื่องถูกกล่าวหาหรือเรียน อยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเรียกเงินรายละ 350,000 บาท อ้างว่าเพื่อนำเงินไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยุติเรื่อง

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการตรวจสอบ พบว่า เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีพฤติการณ์ตามที่ได้อ้างมา แต่ด้วยเหตุที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ข้างต้น ไม่ได้กระทำการโดยใช้ตำแหน่งหรือไม่ได้ใช้อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. จึงมอบหมายให้ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดอุดรธานี กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินคดีต่อเจ้าหน้าที่ดังกล่าวในฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 และแจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ให้พิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป

คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ได้รับทราบผลการดำเนินการดังกล่าวแล้ว ดังนี้

1 การดำเนินการทางวินัย

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุดรธานี ได้มีคำสั่งที่ 9/2561 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2561 ลงโทษไล่อำนาจหน้าที่ดังกล่าวออกจากราชการ

2 ผลการดำเนินคดีอาญา

- ศาลจังหวัดอุดรธานีได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2560 พิพากษาว่า เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 จำคุก 2 ปี
- ศาลอุทธรณ์ภาค 4 ได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2561 พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น คำพิพากษาถึงที่สุด

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาหรือเรียนมายังสำนักงาน ป.ป.ช. อย่าได้หลงเชื่อมีจاذยที่แอบอ้างว่า สามารถล้มคดีที่มีการร้องเรียนมายังสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ และหากพบการกระทำที่แอบอ้างในลักษณะดังกล่าว โปรดแจ้งสำนักงาน ป.ป.ช. หรือแจ้งพนักงานสอบสวนต่อไป

ประชาสัมพันธ์ ข่าว

กรม.มีมติเห็นชอบมาตรการป้องกันการทุจริต เกี่ยวกับการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ

ลเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2562 คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบมาตรการป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอ และให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลักร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับมาตรการป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเป็นไปตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อไป โดยได้รับความเห็นของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปประกอบการพิจารณาดำเนินการด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ด้วยปรากฏข้อเท็จจริงพบความผิดปกติในการจัดเก็บเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ ซึ่งพบว่า กระบวนการจัดเก็บและการใช้จ่ายเงินรายได้ของอุทยานแห่งชาติมีช่องทางและความเสี่ยงในการทุจริตให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสวงหาประโยชน์ได้โดยมิชอบ เช่น ประเด็นปัญหาการจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมในปัจจุบันที่ไม่มีความเหมาะสมและเกิดความเสี่ยงในการทุจริตได้ง่าย ประเด็นปัญหาการพิจารณาและอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินรายได้ที่มีช่องทางการพิจารณาให้ใช้จ่ายเงินรายได้ที่ขาดการมีส่วนร่วมและการขออนุมัติในกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่อาจขาดความโปร่งใส ซึ่งส่งผลให้เกิดการรั่วไหลของเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจึงได้ศึกษาสาเหตุของปัญหาดังกล่าวและเสนอมาตรการป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ ต่อคณะรัฐมนตรีตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 โดยข้อเสนอแนะมาตรการดังกล่าวแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ (1) ด้านการจัดเก็บเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ (2) ด้านการพิจารณาและอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ และ (3) ด้านการบริหารจัดการ

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.) กระทรวงคมนาคม (คค.) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดศ.) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) กระทรวงมหาดไทย (มท.) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) สำนักงานปรมาณ (สงป.) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พิจารณาแล้วเห็นชอบมาตรการฯ ดังกล่าวตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอมาตรการป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติมีข้อเสนอแนะดังนี้



ด้านการจัดเก็บเงินรายได้ เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ

ให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ ดำเนินการ
ดังนี้

1. จัดทำและพัฒนาระบบการจัดเก็บเงินค่าบริการและระบบการจองล่วงหน้าสำหรับบุคคลที่เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การใช้บัตรเข้ารับบริการอิเล็กทรอนิกส์ (E - Ticket) การซื้อบัตรล่วงหน้าแบบออนไลน์ เป็นต้น และจัดตั้งจุดจำหน่ายบัตรค่าบริการที่เชื่อมโยงการบริหารจัดการกับหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวประจำจังหวัด เคาน์เตอร์บริการ (Service Counter) เป็นต้น พร้อมทั้งให้จัดทำและพัฒนาระบบการตรวจสอบและจัดเก็บค่าบริการด้วย

2. จัดทำระบบการรายงานผลจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้า-ออกอุทยานแห่งชาติแบบทันทีและตลอดเวลา (Real Time) ผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ เป็นต้น

3. ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงเงินรายได้ของอุทยานแห่งชาติแต่ละแห่งอย่างเข้มงวด หากพบการเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติดำเนินการตรวจสอบเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง พร้อมรายงานต่อคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ และปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมเผยแพร่ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้สาธารณชนรับทราบ

4. ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการติดตามและควบคุมการจัดเก็บเงินรายได้ โดยให้หน่วยงานภายนอกมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน เป็นต้น และควรให้คณะกรรมการ

ที่ปรึกษาอุทยานแห่งชาติมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดเก็บเงินรายได้ด้วย

5. จัดทำข้อมูลขีดความสามารถในการรองรับได้ของแต่ละอุทยานแห่งชาติ (Carrying Capacity) ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน แล้วนำข้อมูลมาจัดทำแผนการบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติ เพื่อให้มีการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล และคำนึงถึงผลกระทบโดยให้มีการดำเนินการที่เร่งด่วน โดยเฉพาะอุทยานแห่งชาติที่มีความสำคัญและมีความเสี่ยงที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะถูกทำลาย ได้แก่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา และอุทยานแห่งชาติอื่น ๆ

6. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบูรณานำแผนการบริหารจัดการนักท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติไปปฏิบัติ และร่วมมือในการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวทราบ

7. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำและพัฒนาระบบติดตามตำแหน่งเรือ (Vessel Monitoring System : VMS) และประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีท่าเทียบเรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมจำนวนเรือท่องเที่ยวที่จะเข้ามาในเขตอุทยานแห่งชาติ

ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวรอง และอุทยานแห่งชาติทางเลือกให้กับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวทราบ เพื่อให้เกิดการกระจายปริมาณนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ

ให้ ทส. กก. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดเก็บเงินรายได้ในเขตอุทยานแห่งชาติ

ด้านการพิจารณาและอนุมัติให้ใช้จ่าย

เงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ

ประเด็นเกี่ยวกับคณะกรรมการพิจารณาการใช้จ่ายเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ ดำเนินการ ดังนี้

1. ปรับปรุงระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการเก็บรักษา การใช้จ่ายเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2560 โดยให้องค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้จ่ายเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติมีตัวแทนจากหน่วยงานภายนอกและผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการท่องเที่ยว และนันทนาการ ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม

2. แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจติดตามและประเมินผลแผนงาน/โครงการและกิจกรรมที่อนุมัติจากเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ และให้รายงานผลการตรวจสอบประจำปีและรายงานการใช้จ่ายเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติต่อคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ พร้อมทั้งเปิดเผยรายงานดังกล่าวผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ เป็นต้น

ประเด็นเกี่ยวกับการพิจารณาการใช้จ่ายเงินรายได้ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ ดำเนินการ ดังนี้

1. คณะกรรมการพิจารณาการใช้จ่ายเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติควรมีการพิจารณาแผนงาน/โครงการขอใช้เงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติอย่างรอบคอบ และพิจารณาถึงความเข้าช้อยกับงบประมาณที่ตั้งไว้ในหน่วยงานภายในที่มีภารกิจเกี่ยวข้องอยู่แล้ว

2. การพิจารณาแผนงาน/โครงการเพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติควรผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้จ่ายเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติก่อน ยกเว้นกรณีจำเป็นเร่งด่วนเท่านั้น

3. เห็นควรกำหนดกรอบการใช้ดุลพินิจของอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติฯ ตามระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการเก็บ รักษา การใช้จ่ายเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2560 ข้อ 13 วรรคสอง กรณีการอนุมัติโดยกรณีจำเป็นเร่งด่วนให้มีหลักเกณฑ์และแนวทางที่มีความชัดเจนว่าควรใช้ในเรื่องใดบ้าง รวมทั้งควรกำหนดวงเงินงบประมาณและระยะเวลาในการใช้

4. แผนงาน/โครงการขอใช้เงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติจากอุทยานแห่งชาติทุกโครงการควรผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาอุทยานแห่งชาติและให้คณะกรรมการดังกล่าวมีส่วนร่วมในการตรวจติดตามแผนงาน/โครงการและกิจกรรมด้วย



ด้านการบริหารจัดการ

การบริหารงานบุคคล

1. ให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ กำหนดระบบการสรรหาและหลักเกณฑ์ในการดำรงตำแหน่งหัวหน้าอุทยานแห่งชาติด้วยความโปร่งใส เป็นมาตรฐาน และสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล เช่น การจัดทำเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ (Career Path) เป็นต้น รวมทั้งมีระบบติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ

2. ให้ ทส. หรือร่วมกับกระทรวงการคลัง (กค.) จัดให้มี “ระเบียบที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบำเหน็จความชอบสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันรักษาพื้นที่ป่าไม้” โดยให้ระเบียบดังกล่าวมุ่งคุ้มครองเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติในภาคสนามทุกระดับ ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานพิทักษ์ป่า ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานจ้างเหมา ประกอบด้วย (1) บำเหน็จความชอบที่เป็นตัวเงิน ได้แก่ เงินค่าตอบแทนพิเศษ การประกันชีวิต เป็นต้น และ (2) บำเหน็จความชอบที่ไม่ใช่ตัวเงิน ได้แก่ การยกย่องเชิดชูเกียรติ การสงเคราะห์และช่วยเหลือทายาท เป็นต้น เพื่อเป็นการสร้างขวัญ กำลังใจ และแรงจูงใจให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ และลดโอกาสในการทุจริตดำเนินการ ดังนี้

การส่งเสริมการมีส่วนร่วม ให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ ดำเนินการ ดังนี้

1. ให้ความสำคัญกับคณะกรรมการที่ปรึกษาอุทยานแห่งชาติ โดยเปิดโอกาสให้คณะกรรมการฯ มีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางหรือข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการพัฒนาและบริหารอุทยานแห่งชาติ เช่น การทำแผนแม่บทการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ การให้ความเห็นชอบแผนงานโครงการต่าง ๆ ของอุทยานแห่งชาติ เป็นต้น

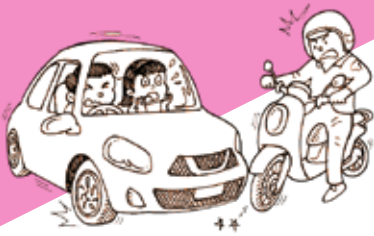
2. ให้มีการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติในทุกอุทยานแห่งชาติ โดยกระบวนการจัดทำแผนแม่บทดังกล่าวต้องให้การมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ เช่น หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ ภาคประชาชน ภาคเอกชน เป็นต้น เพื่อให้แผนแม่บทมีความครอบคลุมภารกิจสำคัญ มีทิศทาง เป้าประสงค์และยุทธศาสตร์ตลอดจนปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จที่ชัดเจนและอุทยานแห่งชาติสามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และใช้เป็นกรอบในการติดตามประเมินผลได้



เรื่องสั้น... “โก้ง-กรรม”

ตอนที่ 2 : ไร่จิตสำนึก

โดย... อรวรา ปภาวรินทร์



ความเดิมจากตอนที่แล้ว...

สันติและมาลี 2 สามัญญะที่กำลังจะเดินทางไปทำงาน เหมือนเช่นที่เคยเป็นมา และเหตุการณ์ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น ในระหว่างทางออกจากบ้าน กลับต้องพบกับอุบัติเหตุและเล่ห์กลโกงของ “เปี้ยก” มิฉฉาชีพ ที่สามารถทำได้ทุกวิถีทางเพื่อให้ได้เงิน โดยใช้เล่ห์ อุบายต่าง ๆ และในที่สุดท้ายแล้วเรื่องก็จบลงด้วยการที่สันติได้จ่ายเงินค่าเสียหายให้กับ เปี้ยก คู่กรณี เหตุการณ์จะเป็นเช่นไรต่อไป เชิญติดตามต่อได้เลย...

..

ระหว่างทาง

หลังจากสิ้นสุดการปะทะกับคู่กรณีเมื่อสักพักใหญ่ ซึ่งขณะนี้ทุกอย่างสงบเรียบร้อย เช่นดังคลื่นลูกเล็ก ๆ ที่ซัดสาดมายังผืนทรายเบื้องหน้า ไม่นานก็ซาและค่อย ๆ สลายไป สันติและมาลี อารมณ์เริ่มเย็นขึ้น หากคิดดูแล้ว หากทั้งสองฝ่ายไม่ยอมกัน ต่างมีอารมณ์โมโหใส่กัน อะไรจะเกิดขึ้น แค่นี้ก็น่ากลัวแล้ว แต่ก็นะ อะไรมันจะเกิดมันก็ต้องเกิด ความประมาทไม่เป็นผลดีกับใครทั้งสิ้น โดยเฉพาะในยามที่เราขับรถขับรา

..

ซอยจากหมู่บ้านที่สันติอาศัยอยู่กว่าจะออกมาถึงถนนใหญ่ ก็ใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที

เรื่องสั้น... “โก้ง-กรรม”...เป็นเรื่องสั้นที่ผู้แต่ง แต่งขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านได้คิด วิเคราะห์ เพื่อตระหนักถึงพิษภัยของความไม่ซื่อสัตย์ สุจริต ไม่ว่าเรื่องเล็กหรือใหญ่ ก็สามารถที่จะสร้างความทุกข์ ความเดือดร้อนให้กับสังคมได้ รวมถึงข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม ตั้งแต่เริ่มต้นเนื้อหากระทั่งสิ้นสุด ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้แต่ง แต่งขึ้นโดยใช้จินตนาการและบริบทจากการรับรู้ภายนอก ไม่สามารถนำไปอ้างอิงกับเรื่องราวใดๆ ที่เกิดขึ้นจริง เป็นเพียงเรื่องที่สมมติขึ้น...โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะสามารถเตือนสติและสร้างเสริมค่านิยมความซื่อสัตย์ สุจริตให้เกิดมีขึ้นในสังคมไทยได้

เป็นอย่างมากน้อย ชีวิตในเมืองหลวง การเดินทางในเมืองหลวง หากฝนตก รถติด ไม่ต้องพูดถึง กว่าจะถึงที่ทำงานเหนื่อยล้าเพียงไร นี่เป็นเพียงแค่วันเช้าเท่านั้นที่เรากำลังพูด ยังไม่ได้พูดถึงช่วงเวลาอื่น ๆ ภายในแต่ละวันแต่อย่างใด ชีวิตคนเรานั้นต้องดิ้นรนไขว่คว้า เพื่อสิ่งใดหรือ ทุก ๆ คนย่อมรู้ดีอยู่แก่ใจ

สองข้างทางจากหมู่บ้านออกไปสู่ถนน จากเมื่อก่อนพื้นที่บริเวณแถวนี้มักจะกึ่ง ๆ ขนบพิเศษ ด้วยซ้ำ แม้จะอยู่ในเมืองใหญ่ แต่ก็อยู่รอบนอก หรือเราเรียกว่าชานเมืองนั่นเอง สมัยก่อน ไร่ นา ลำคลอง ต้นไม้เขียว ๆ ยังมีให้เห็นตลอดทาง แต่ปัจจุบันมองไปทางใดก็มีแต่ตึก อาคาร คอนกรีต ปกคลุมไปทั่ว สาเหตุที่สันติต้องมาซื้อบ้านอยู่แถบชานเมืองก็เนื่องจากเขาคิดว่า ราคาถูก ได้บ้านหลังใหญ่กว่าอากาศดีกว่าในเมือง แม้ว่าจะไกลสักนิด แต่คุณภาพชีวิตน่าจะดีกว่าแน่นอน

ปากซอย

“พี่ๆ จอดรถก่อน ขอแวะซื้อหมูปิ้งกับข้าวเหนียว ไปกินที่ทำงาน พี่จะเอาด้วยมั้ยหละวันนี้” มาลีเอ่ยขึ้น

“ไม่ละ เตียวประชุมเขามีเบรกมีกาแฟขนมปัง ค่อยกินตอนเบรกก็ได้ ตอนนี้นี้ยังไม่หิว” สันติพูดเสร็จ ก็เลี้ยวจอดรถข้างทาง เลี้ยวหมู่บ้านไปนิดหนึ่ง เพื่อที่จะไม่กีดขวางทางรถผ่าน



“ป้า ๆ เอาหมูติดมันนิดนึงนะป้า อร่อยดี
เอาสัก 5 ไผ่พอ ข้าวเหนียว 10 บาท” มาลีพูดพลาง
ก็ไปยืนข้าง ๆ ป้าสมศรีที่กำลังปิ้งหมู

แม้ดูภายนอกแล้วร่างกายแก่ดูแล้ว ๆ ไม่
ค่อยจะแข็งแรง แต่แกก็ทำโน่นทำนี่อย่างขะมักเขม้น
เพราะแกรู้ว่า เวลาเช้าเช่นนี้จะมีผู้คนมากมายที่ขับรถ
ไปทำงาน รวมทั้งคนละแวกแถวบ้าน ที่ต้องแวะซื้อ
ข้าวเหนียวหมูปิ้งไปกินที่ทำงาน เป็นอาหารมื้อง่าย ๆ
รวดเร็ว และสามารถสร้างรายได้จนเจือชีวิต

แต่เช้านี้ป้าสมศรีดูท่าจะปิ้งหมูไม่ทันเสียแล้ว
เพราะก่อนหน้านี้ที่มาลีจะมาแวะซื้อนั้น ก็มีคนที่จะไป
ทำงานขับรถผ่านมา แวะเหมาไปหมดตลาด กอปรกับ
มีคนมารออีก 2-3 คน แกเลยต้องปิ้งเพิ่มมากกว่าเดิม

“เตี่ยวรออีกนิดนะหนู ป้าทำคนเดียว
ปิ้งไม่ทัน ใกล้เคียงแล้วละลูก” พูดพลางป้าแกก็
ขะมักเขม้นกับการปิ้งหมู

ระหว่างนั้นมาลียืนข้างๆ ป้า “มา ๆ ๆ ๆ ป้า
เตี่ยวหนูช่วย ป้าไปเอาข้าวเหนียวให้หนูสัก 10 บาท
นะ” มาลิกล่าวพรางก็พลิกหมูไปมา

สักพักมาลียิ่งพูดขึ้นว่า “เฮ้อ ๆ พอแล้วป้า
สุกแล้ว ใส่ถุงเลย หนูจะรีบไปแล้ว สายแล้ว” มาลีพูด
พลางก็ไปยืนหน้ารถขึ้น ป้าสมศรีเอาหมู ข้าวเหนียว
ใส่ถุงแล้วก็ยื่นถุงให้กับมาลีแล้วพูดว่า “50 บาท
จ้าหนู ขอขอบคุณมากนะ แล้วแวะซื้ออีกนะจ๊ะ”

หลังจากจ่ายเงินเรียบร้อยแล้ว มาลียิ่งขึ้นรถเพื่อ
ไปทำงานต่อ

บนถนนใหญ่

รถแล่นมาสักพัก มาลียิ่งควักเงินจากกระเป๋า
ออกมา มีแบงค์ร้อย 1 ใบ แบงค์ 50 1 ใบ แล้วก็พูด
ขึ้นว่า “วันนี้ได้มา 100 บาทพี่ จ่ายไป 50 แต่ได้
กลับคืนแถมเพิ่มมาอีก 100 เนอะ” มาลีพูดออกมาดัง
คนไร้สำนึก พูดเสร็จก็ยิ้มกริ่ม

“เอาอีกแล้วเธอ นี่เธอไปเอาเงินป้ามา
อีกแล้ว ป้าแก่แล้ว น้าสงสารแก แล้ววันนี้แก
จะเหลือกำไรกำไรอะไรกันอีกทีละนี้ เฮ้อ ไม่น่าเลย”
สันติพูดขึ้นพร้อมส่ายหัว

“แฮม พี่เงิน 100 บาท เติมน้ำมันมา
ทำงานได้วันนึงเลยนะ ป้าแกขายหมูปิ้ง วัน ๆ นึง
น่าจะได้หลายตั้งค์ เงินแค่นี้ชนหน้าแข้งแค่งไม่รวง
หรอก” มาลีพูดพลางขีดหน้าทำตาปริบ ๆ



สันติได้แต่ส่ายหัวไปมา ทำหน้าแข็ง ๆ

“เมื่อไหร่ที่พี่จะเสียเงินจ่ายให้กับเจ้าหนุ่ม
มอเตอร์ไซด์ ที่รถชนกันไป 400 บาท เอาเถอะนะ
เงินแค่นี้” มาลีพูดเหมือนเป็นเรื่องธรรมดา ๆ พูด
เสร็จก็เก็บเงินเข้ากระเป๋า แล้วก็นั่งกินหมูปิ้งในรถต่อ
เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

“ระวังเถอะเธอ ถ้าวันหนึ่งป้าแกจับได้จะ
มีเรื่องกันเปล่า ๆ และนี่ไม่ใช่ครั้งแรกนะ ที่เธอทำ
แบบนี้ สงสารแก แกแก่แล้ว” สันติพูดเตือนมาลี

มาลีได้ฟังดังนั้น จึงพูดตอบกลับมาแบบเสีย
ไม่ได้ว่า “เอาน่า ๆ ครั้งนี้ครั้งสุดท้ายแล้วพี่ รับขับรถ
ไปเถอะเตี่ยวจะสาย”

“เออ ๆ ๆ” สันติตอบกลับแบบเสียไม่ได้
พูดเสร็จหลังจากนั้นก็ขับรถต่อไป

... ที่ทำงานสันติ (หน่วยงานของรัฐ)

“คุณคิดว่ายังไงคุณสันติ” บุคคลผู้นั่งอยู่
กลางห้องประชุมเอ่ยขึ้น ไม่ต้องคาดเดาก็รู้ว่าเขาเป็น
ประธานในที่ประชุมแห่งนี้แน่นอน

“ผมต้องถามอีก 8 ท่านก่อนครับว่าเห็น
ด้วยหรือไม่ เพราะหากเกิดอะไรขึ้นเราจะได้ร่วมกัน
รับผิดชอบนะครับ แต่ละคนว่ายังไงครับ” สันติเอ่ย
ถามในที่ประชุม

“ผมว่า 40 : 60 มันน้อยไปครับ” ผู้ร่วม
ประชุมท่านหนึ่งเอ่ยขึ้น “ผมว่าสัก 50 : 50 น่าจะสวย”
พิชิตผู้ร่วมประชุมอีกคนเอ่ยขึ้น

“เห็นด้วย ไหน ๆ จะโง่แล้ว ก็ต้องเอา
ให้คุ้ม” พายัพ ประธานในที่ประชุมกล่าว

“ครับ นายว่าอย่างไร ผมว่าตามนั้นครับ”
สันติกกล่าวตอบกับในที่ประชุม

“ถ้าอย่างนั้นก็ตามนั้นนะครับที่ประชุม แล้ว
ทำอะไรให้ระมัดระวังกันให้มาก ๆ นะ เพราะตอนนี้
รัฐบาล เจ้าหน้าที่ปราบโกงเค้าเข้มงวด หากโดนจับ
ได้ละก็ ติดคุกกันหัวโตเลย” พายัพกล่าว

“ไม่ต้องเป็นห่วงครับผมทำมาหลายโครงการ
แล้วครับนาย” สันติกกล่าวเสริม

“ถ้าฉันปิดประชุมครับ” พายัพลุกออกจาก
โต๊ะ พร้อมกับบอกสันติว่า “เดี๋ยวคุณไปพบกับผม
ในห้องนะ”



..
ภายในห้องทำงานของพายัพ “คุณสันติ
ทำอะไรต้องระวังนะ มันเป็นงานใหญ่ระดับชาติ
งานนี้ถ้าคุณทำงานสำเร็จ ผมให้ส่วนแบ่งคุณพิเศษ
กว่าคนอื่น ๆ แน่แน่นอน” พายัพพูดกับสันติด้วยสีหน้า
ที่เคร่งขรึม

“ครับ ๆ ไม่ต้องกลัวครับนาย ผมไม่เคย
พลาดอยู่แล้วครับ” สันติตอบกลับไป

“งั้นดำเนินการได้เลย” พายัพกล่าวทิ้งท้าย

..
มาลีภรรยาของสันติ เป็นเลขาฯ หน้าห้อง
ของพายัพ เมื่อเห็นสันติเดินมา จึงเอ่ยถามขึ้นว่า
“พี่เป็นไงบ้าง เห็นเข้าไปคุยกับนาย”

“ไม่ต้องเป็นห่วงทุกอย่างเรียบร้อย” สันติ
กล่าวพลางยิ้มพลาง

พอมาลีได้ยินดังนั้นก็พูดต่อว่า “ดีเหมือนกันพี่
ถ้าได้เงินก้อนนี้จะได้เอาไปต่อเติมบ้านด้านข้าง
เผื่อจะได้ให้น้องสาวมาเรียนต่อที่นี่ อีกไม่กี่เดือน
ก็จะจบ ม.6 แล้ว”

“เอาน่าแล้วทุกอย่างจะดีเอง” สันติกกล่าว
ทิ้งท้าย...

.....

....

...

..

...

โปรดติดตามตอนต่อไป...(ตอนที่ 3 :
ผลแห่งการกระทำ)

เรียงร้อยถ้อยคำ นำสุจริต...
โดย... วรพงษ์ ทาระพันธ์



รรมาภิบาล

ขับเคลื่อน

เจือนคนโกง



- 1 รัฐบาลใหม่มาแล้วตามระบอบ
ชอบไม่ชอบตอบใจทงได้ตามวิถี
ศึกษาฉุโนบายยุทธวิธี
4.0 นีดี..กันสมัยไทยพั้งพา



- 2 ป.ป.ช. รับลูกยุทธศาสตร์ชาติ
เตรียมพิฆาตทุจริตคิดแสวงหา
เปลี่ยนเจตจำนงทึงถิ่นร่วมกันมา
เร่งพัฒนาระบบส่ง.. รับข้อมูล

- 3 สานพลังรัฐประชามาขับเคลื่อน
อย่าแซเชือน “นวัตกรรมต้านโกง 4.0”
สร้างความรู้สู่เยาวชนให้เพิ่มพูน
เสร็จสมบูรณ์เทคโนโลยีที่ฉับไว

- 4 เมื่ออาวุธของสังคมทุกส่วนพร้อม
ตักรอล้อมคนไม่ดีจับตาไว้
ใช้กฎหมายและหลักรรรมกล่อมเกล่าใจ
ควบคู่ไปป้องปราบปรามมิเว้นววย

- 5 “รรมาภิบาล” ถ้าใช้อย่างสรรค์สร้าง
ทำลายล้างคอร์รัปชันลดเลือนหาย
ชาติไทยคงโลดแล่นพันวอดววย
นโยบาย..สำเร็จหมาย.. อย่างย้งยืน...

Miscellaneous - ปกิณกะ

การคุ้มครองรณรงค์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต



สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านวารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต” ทุกท่าน วันนี้คอลัมน์การคุ้มครองรณรงค์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต กลับมาอีกครั้ง พบกับท่านผู้อ่านทุกๆ 3 เดือน เรามาร่วมกันรณรงค์ป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยการร่วมสนุกกันง่าย ๆ กับการตอบปัญหา เช่นเคย เรามีภาพการ์ตูนปริศนาเกี่ยวกับการกระตุ้นจิตสำนึกในการต่อต้านการทุจริต คอร์รัปชัน จำนวน 2 ภาพ มาให้ท่านช่วยกันพิจารณา มีอะไรบ้างที่แตกต่างกันระหว่างภาพที่ 1 และภาพที่ 2 บ้าง

1

โครงการอาหารกลางวันนักเรียน



2

โครงการอาหารกลางวันนักเรียน



ใครสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องครบถ้วน ภายใน วัน/เวลา ที่กอง บก.วารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต” กำหนด (ติดตามได้ใน Facebook : วารสารสุจริต) ทางกอง บก.วารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต” จะดำเนินการจับฉลากเพื่อคัดเลือกผู้ได้รับรางวัล จำนวน 10 ท่าน โดยเรามีสื่อประชาสัมพันธ์/ของที่จะระลึกให้กับท่าน โดยสามารถร่วมสนุกด้วยการนำส่งคำตอบ พร้อมชื่อ - ที่อยู่/เบอร์โทรศัพท์ของผู้ตอบทาง Inbox Facebook :

วารสารสุจริต หรือทาง E - mail : sirinthon.c@hotmail.com

เฉลยคำตอบ ฉบับที่ 71 “จับผิดการ์ตูน”

สิ่งที่แตกต่างกันระหว่างภาพที่ 1 กับภาพที่ 2 คือ
จุดที่ 1 ภาพที่ 2 มีนกสีชมพู
จุดที่ 2 ภาพที่ 2 ที่เสื่อมี “Zero Tolerance & Clean Thailand”
จุดที่ 3 ภาพที่ 1 มีกล่องเครื่องมือของช่าง
จุดที่ 4 ภาพที่ 1 มีต้นไม้ตรงตึกติดหน้าต่าง
จุดที่ 5 ภาพที่ 1 ในข้อความ “7 เดือนแล้ว” ภาพที่ 2 ในข้อความ “7 วันแล้ว”

รายชื่อผู้ตอบคำถามถูกต้อง 10 ท่านแรก ของฉบับที่ 71 มีดังนี้

1. คุณปิยพร รัตนะรัต (จ.เพชรบูรณ์)
2. คุณศศิมา แซ่ตัน (จ.ราชบุรี)
3. คุณวรรณกร ภูตองลม (จ.ร้อยเอ็ด)
4. คุณวิฑิต เภาโพธิ์ (จ.นครพนม)
5. คุณนัฐนาฏ เบญจมาตย์ (จ.อำนาจเจริญ)
6. คุณฐิตียา สังข์บัวแก้ว (จ.อุดรดิตถ์)
7. คุณพิมพ์วรรณ เหลืองรังษี (จ.นครปฐม)
8. คุณเกียรติศักดิ์ รุ่งกุล (จ.นครสวรรค์)
9. คุณสุภารัตน์ หาระคุณ (จ.อุทัยธานี)
10. คุณกิตติกานต์ ส่งเสริม (จ.อุบลราชธานี)

สาระน่ารู้

คุณรู้จัก

กองทุน ป.ป.ช.

หรือไม่..



กองทุน ป.ป.ช. คืออะไร

“กองทุน ป.ป.ช. เกิดจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ตามมาตรา 162 มาตรา 164 และมาตรา 165”



“รวมทั้งเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือและค่าทดแทนผู้กล่าวหา ฯลฯ และเงินรางวัล ตลอดจนใช้ในการคุ้มครองการปฏิบัติงานของบุคลากร ป.ป.ช. และค่าใช้จ่ายอื่นที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

กองทุน ป.ป.ช. บริหารงานโดยใคร

กองทุน ป.ป.ช. บริหารโดย คณะกรรมการกองทุน ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการกองทุน ป.ป.ช.) ประกอบด้วย



กองทุน ป.ป.ช. บริหารงานโดยใคร

- 1 ประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นประธาน
- 2 กรรมการ ป.ป.ช. ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย จำนวน 1 คน เป็นรองประธานกรรมการ
- 3 เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นกรรมการ
- 4 รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เลขาธิการฯ มอบหมาย เป็นกรรมการ
- 5 ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. เป็นกรรมการ
- 6 ผู้แทนสำนักงบประมาณ เป็นกรรมการ
- 7 ผู้แทนกระทรวงการคลัง เป็นกรรมการ
- 8 ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จำนวน 3 คน เป็นกรรมการ (สำนักงาน ป.ป.ช. ได้เปิดรับสมัครระหว่างวันที่ 7-22 มีนาคม 2562 ที่ผ่านมา)
- 9 ให้หัวหน้าหน่วยงานบริหารกองทุน ป.ป.ช. เป็นกรรมการและเลขานุการ

ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จะมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละ 3 ปี และดำรงตำแหน่งเพียงวาระเดียว



“กองทุน ป.ป.ช. จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และการสนับสนุนภาคเอกชน ในการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์/รณรงค์ ในการป้องกันการทุจริต”

กองทุน ป.ป.ช. มีรายได้มาจากที่ไหน

“กองทุน ป.ป.ช. ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้”

- 1 เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรเพื่อสมทบเข้ากองทุน ป.ป.ช.
- 2 ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช.



“เงินและทรัพย์สินที่เป็นกองทุนของ ป.ป.ช. ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง เป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุน ป.ป.ช. ให้นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด”

**สำนักงาน ป.ป.ช. คาดหวังว่ากองทุน ป.ป.ช. นี้
จะเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการทำงาน
ร่วมกันระหว่างประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐ
เพื่อลดปัญหาการทุจริตที่เกิดขึ้นในสังคมไทย**



คณะกรรมการกองทุน ป.ป.ช. มีหน้าที่อะไร

คณะกรรมการกองทุน ป.ป.ช.

มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

กำหนดนโยบาย กำกับดูแล ติดตามประเมินผลงาน
การดำเนินงานและการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์ของกองทุน ป.ป.ช.

กำกับ ควบคุม และบริหารกองทุน ป.ป.ช. ให้เป็นไป
ตามระเบียบนี้ (ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยกองทุนป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2562)

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหาร
และการจัดการกองทุน ป.ป.ช. โดยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

พิจารณาให้ความเห็นชอบคำขอตั้งงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีของกองทุน ป.ป.ช.

พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานและแผนการ
ใช้จ่ายเงินประจำปี และแผนการดำเนินงานและแผนการ
ใช้จ่ายเงินประจำปีเพิ่มเติมระหว่างกองทุน ป.ป.ช.

พิจารณาและอนุมัติโครงการ/กิจกรรม งบประมาณและอนุมัติ
ค่าใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ป.ป.ช.

พิจารณาผลการดำเนินงานประจำปี การรายงานการเงิน
ของกองทุน ป.ป.ช. ในปีงบประมาณที่ผ่านมาแล้ว

เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับการ
ดำเนินงานของกองทุน ป.ป.ช.

เสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็น
คณะอนุกรรมการหรือคณะบุคคล เพื่อช่วยเหลือหรือพิจารณา
และเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้
ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควร

ปฏิบัติงานอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
ของกองทุน ป.ป.ช.

สถิติเรื่องกล่าวหาร้องเรียน

และผลการดำเนินการด้านการปราบปรามการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช.
(ตุลาคม 2561 – กุมภาพันธ์ 2562)

เรื่องที่แล้วเสร็จ

เดือน- ปี	ข้อมูลความผิด (เรื่อง)	ส่งหน่วยงานอื่น ดำเนินการ ตามอำนาจ (เรื่อง)	ตกไป / ยุติเรื่อง	รวม (เรื่อง)
ตุลาคม 2561	38	40	101	179
พฤศจิกายน 2561	29	2	66	97
ธันวาคม 2561	40	37	105	182
มกราคม 2562	30	59	87	176
กุมภาพันธ์ 2562	28	114	154	296
รวม	165	252	513	930

เรื่องรับใหม่และดำเนินการแล้วเสร็จ

ตุลาคม 2561	เรื่องรับใหม่ (เรื่อง) 784	ดำเนินการแล้วเสร็จ 179 เรื่อง
พฤศจิกายน 2561	เรื่องรับใหม่ (เรื่อง) 558	ดำเนินการแล้วเสร็จ 97 เรื่อง
ธันวาคม 2561	เรื่องรับใหม่ (เรื่อง) 407	ดำเนินการแล้วเสร็จ 182 เรื่อง
มกราคม 2562	เรื่องรับใหม่ (เรื่อง) 413	ดำเนินการแล้วเสร็จ 176 เรื่อง
กุมภาพันธ์ 2562	เรื่องรับใหม่ (เรื่อง) 381	ดำเนินการแล้วเสร็จ 296 เรื่อง

รวม

เรื่องรับใหม่
ต.ค. 61 - ก.พ. 62

2,543

เรื่องดำเนินการแล้วเสร็จ
ต.ค. 61 - ก.พ. 62

930



วารสารสำนักงาน ป.ป.ช.

สุจริต



วารสารสำนักงาน ป.ป.ช.
“สุจริต” เป็นวารสารรายสามเดือน
ของสำนักงาน ป.ป.ช. จัดทำขึ้นเพื่อ
เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข่าวสารบทความ
ความรู้ โดยมีความมุ่งหวังในการปลูกปลูกจิตสำนึก
เสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยม ในความซื่อสัตย์สุจริต
ซึ่งผู้อ่านสามารถนำไปประยุกต์
เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง
และประเทศชาติต่อไป



E-book วารสารสุจริต

สารคดี บทความ
บทวิจารณ์ ความคิดเห็น
และข้อเขียนต่างๆ
ในวารสารสำนักงาน ป.ป.ช.
“สุจริต” เป็นความคิดเห็น
ส่วนตัวของผู้เขียนเท่านั้น
และ สำนักงาน ป.ป.ช.
ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย
หรือร่วมรับผิดชอบ
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

ดำเนินการโดย :

สำนักสื่อสารองค์กร สำนักงาน ป.ป.ช.
361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย
อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000

โทรศัพท์ :

0 2528 4815, 0 2528 4912

โทรสาร :

0 2528 4815, 0 2528 4912

ที่ปรึกษา :

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

นายวรวิทย์ สุขบุญ

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

นางณัชชา เกิดศรี

รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

นายชาติรี ทองสารี

ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

บรรณาธิการ :

นายพิพัฒน์ พึ่งพาพงศ์

รองบรรณาธิการ :

นางสาวสิรินธร ชุมวรฐายี

กองบรรณาธิการ :

นางสายทิพย์ แต่งเอี่ยม

นางเอี่ยมเดือน อัครประเสริฐ

นายกรชวัล น้ำใจดี

นางสาวจิรัญญา หงษา

นางสาวอุมพร ปัตตานี

นางสาวเกวลิณ หอมหวล

นางสาวนวิยา สามนปาล

นางสาวสุสราภรณ์ ทิมวงศ์

นางสาวจิราวรรณ ยิ้มปลื้มรรณ

ฝ่ายภาพ

นางสาวบุปผาวัลย์ ศิริสวัสดิ์

นางสาวสุเพียงพิชญ์ ศศานนท์

นายชนัญญ์ ต่อไพบูลย์

นางสาวพัชรินทร์ อภิเอกปฐม

ฝ่ายจัดการ :

นางสาววัชรีย์ นิยมฉลาด

นางสาวธนพรรณ สุขสมธรรม

นางสาวนิภาพร คำเกษ

นางสาวพัชรินทร์ สุบิน

นางพิมพ์ชนก เสี่ยมสมบูรณ์

แจ้งเปลี่ยนที่อยู่ส่งวารสารที่

โทรศัพท์ : 0 2528 4815, 0 2528 4912

โทรสาร : 0 2528 4815, 0 2528 4912



วารสารสุจริต



sirinthon.c@hotmail.com

ออกแบบ/พิมพ์ที่ : บริษัท สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด โทรศัพท์ 0 2903 8257-9



WWW.NACC.GO.TH



สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
เลขที่ 361 ถ.นนทบุรี ต.ท่าทราย อ.เมืองนนทบุรี จ.นนทบุรี 11000
โทรศัพท์ 0 2528 4800 E-Mail : nacc_info@nacc.go.th



FB วารสารสุจริต